

PSYCHO *energetika*

Zpravodaj České psychoenergetické společnosti

II/2018



Věda a duchovní svět

Tajemství správných vibrací

Elektrostatické pole v atmosféře

Neuvěřitelné, nevysvětlitelné

Rozšířené vědomí

Antioxidanty

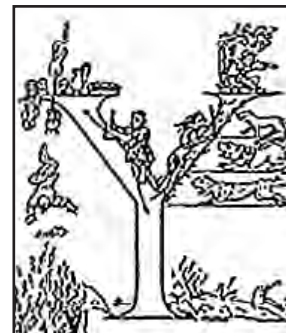
Kritika snahy o zrušení povolání

Výzkum psychotroniky v Japonsku

Pythagorejské Y

Pythagorejské písmeno do dvou cest se štěpí,
ukazujíc dvě cesty jak lidský život veden bývá.
Cesta vpravo ku svaté Ctnosti míří
a ač zpočátku strmá a překážek plná, v míru končí.
Ta druhá je široká a schůdná,
z vrcholu však na skaliska poutník svržen padá.
Ten, kdo k Ctnosti po přetěžké stezce chvátá,
přemůže bolest a odměny a uznání se dočká.
Ten však, kdo po lenivém luxusu a zahálce baží,
zemře co bezectný působením činů velkých.

Maximinus



Obsah

ZE ŽIVOTA ČEPES

Pozvánka na valnou hromadu 2019 – Ing. V. Bažant	1
Věda a duchovní svět – Ing. V. Bažant	2
Rozšířené vědomí – Ing. V. Bažant	4

LÉČITELSTVÍ A ALTERNATIVNÍ MEDICÍNA

Tajemství správných vibrací – převzato z knihy Jiří A. Mobius: Tajemství správných vibrací.	6
---	---

LÉKAŘ A BYLINÁŘ RADÍ

Antioxidanty – MUDr. J. Doležal	8
---------------------------------	---

TELESTEZIE A PSYCHOKINEZE

Elektrostatické pole v atmosféře a počasí – Ing. J. Dolejš	12
--	----

ŽIVNOSTENSKÁ SEKCE

Svět je otevřený i pro přání nemocných lidí – J. Hovorka	14
Kritika snahy o zrušení povolání terapeuta a specialisty TČM – prof. JUDr. Ivo Telec, CSc.	17

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

Neuvěřitelné, nevysvětlitelné? Z televizních pořadů sešit 8 – Ing. J. Kapinus	23
---	----

RŮZNÉ - Z DOPISŮ ČTENÁŘŮ

Výzkum psychotroniky v Japonsku – Ing. J. Dolejš	27
--	----



Dne 30. 11. 2018 sedím ve velkém sále Strašnického krematoria. Předě mnou na katafalku leží tělo přítele, spolupracovníka, pracanta, které se tak unavilo, že se rozhodlo nás opustit. Na vývěsní tabuli je fotka rozzářené ženy z doby, kdy byla plná síly.

Co pro mne paní Olga Filipová znamenala? Honí se mi myšlenky hlavou a začíná kolo-toč událostí. Nejprve se setkáváme při zrodu ČEPES. Oba dva jsme zakládajícími členy této organizace. A snažíme se spíše charitativně mezi lidmi dostat jiné způsoby uzdravování zdraví, než jsou původně navyklí. Zpočátku je nás sedm a postupně nás ubývá, až zůstáváme s Olgou sami. Potom nastává úporné střetnutí s vedoucími pracovníky dalšího vzdělávání MŠMT, při kterém se ukázala jako statečná a neohrožená bojovnice. Co hodin jsme strávili u Filipů ještě s paní Ivou, za výborné péče pana Filipa při hledání argumentů na zdolání mocenských názorů pracovníků MŠMT. Mnozí známi nám vyčítali zbytečnou práci. Nebyla zbytečná, pouze škoda, že se už nemohu o poslední poznatky podělit s paní Olgou.

Přeji jí klidné spočinutí a jestli je to možné, rád bych se s ní opět setkal.

Ing. Vlastimil Bažant

V souladu se stanovami pořádá vedení ČEPES

VALNOU HROMADU SPOLEČNOSTI

kteřá se bude konat v sobotu 2. 3. 2019 v době od 10.00 do 15.00 hodin v budově ČS VTS, sál č. 319, Novotného lávka 5, Praha 1.

Program:

09.00–10.00 hod.

Registrace účastníků.

10.00–10.30 hod.

Organizační záležitosti (případný odklad začátku).

10.00–13.30 hod.

Volba řídicího jednání Valné hromady.

Volba návrhové komise.

Zpráva o činnosti Společnosti za rok 2018.

Zpráva o hospodaření společnosti za rok 2018 a návrh rozpočtu na rok 2019.

Návrh zaměření činnosti na rok 2019.

Schválení delegátů na sněm Hospodářské komory ČR.

Diskuse.

Usnesení.

14.00–15.00 hod.

Poslední informace z „aktivace dovedností“.

Pokud někdo ze členů Společnosti bude mít zájem vystoupit se závažnými informacemi a podněty, vedení doporučuje, aby svoji žádost na doplnění programu předložil alespoň 10 dnů před konáním Valné hromady, aby mohl být jeho návrh zařazen do přípravy zaměření činnosti ČEPES na rok 2019. Návrhy na nové členy vedení můžete předložit starému vedení v období přípravy Valné hromady, anebo v jejím průběhu předsedovi volební komise.

Zpráva o činnosti za rok 2018 a Návrh zaměření činnosti na rok 2019 jsou uveřejněny na webových stránkách ČEPES <http://www.cepes.cz/o-webu/o-spolecnosti/>.

Vedení ČEPES upozorňuje, že Valná hromada je určena pouze členům a pozvaným hostům (bez hlasovacího práva). Vítáme všechny racionální náměty k činnosti společnosti z pléna, upozorňujeme však na skutečnost, že hlasovací právo na Valné hromadě mají pouze členové Společnosti, kteří mají zaplacené příspěvky za rok 2018!

Účastníci Valné hromady budou mít možnost zaplatit členské příspěvky na rok 2019 během dopoledního zasedání.

Prosíme Vás o potvrzení účasti na Valné hromadě, a to e-mailem: cepes@cepes.cz, telefonicky: 221 082 252 (723 491 987) nebo písemně v termínu do 20. 2. 2019 (zabezpečení občerstvení).

V průběhu Valné hromady si budete moci zakoupit publikace vydávané ČEPES.

UPOZORNĚNÍ

Nebudete-li se moci zúčastnit Valné hromady, prosíme Vás o zaplacení členského příspěvku na rok 2019 ve výši 500,- Kč nebo 350,- Kč (bez časopisu Psychoenergetika) složenkou nebo bankovním převodem na účet: 115 - 2085550237/0100.

Přestože jsme již upozorňovali na změnu čísla účtu, někteří z vás stále používají staré číslo a zbytečně tak komplikují správné zaúčtování členských příspěvků, které bezpochyby patří mezi základní finanční položky, jež slouží k zajištění činnosti společnosti.

Těšíme se na setkání a věříme, že bude čas i na přátelské popovídání.

předseda ČEPES

VĚDA A DUCHOVNÍ SVĚT

Propojení vědy a duchovního světa může existovat ve všech odvětvích lidské činnosti. Ale pouze za předpokladu, že tomu člověk nebrání. Chtěl bych tuto skutečnost demonstrovat na čtyřech osobách.

První osobou, na které bych chtěl ukázat průnik duchovního světa do vědeckého, byl prof. F. Kahuda, fyzik, matematik a pedagog. Ten v 70. letech minulého století řešil státní úkol „mentální zrání mládeže“. Výsledkem byl objev mentálního času, který je rozdílný u každého člověka. Oponentní rada hodnotila toto řešení jako významný interdisciplinární objev. Tento objev byl ověřován v různých organizacích. Především na školách, ale praktičnost a užitečnost se zkoumala ve VVUÚ v Radvanicích na pracovnících báňské záchranné služby. Ukázalo se, že mnozí pracovníci obtížně splňují pracovní požadavky, kladené na ně při opakovaných záchranných akcích během jedné pracovní směny.

Protože myšlení zkoumal prof. Kahuda z pozice fyzika, současně vznikla hypotéza existence „mentální energie“ jejíž základem je tento názor:

Myšlenka vzniklá v mozku je přenášena pomocí částic na místo určení uvnitř CNS anebo je emitována vně CNS.

Tuto hypotézu pomohl potvrzovat akademický malíř, Ing. architekt Jan Kořínek, který myšlenkou dokázal ovlivňovat materiální subjekty. Mezi nejznámější patřilo zastavování točícího se Crookesova radiometru. Byly to stovky demonstrací uskutečněných na přednáškách, z nichž nejceněnější bylo působení na dálku, při němž byl Jan Kořínek v Praze a točící radiometr byl v Košicích. Uskutečnění tohoto experimentu vedlo ke stanovení vlastností této energie:

Je stálá a nezmenšuje se se vzdáleností, proniká veškerými hmotnými překážkami rychlostí světla nebo dokonce vyšší.

Právě pro tyto vlastnosti uvažoval o ní jako o komunikačním prostředku mezi objekty na velké vzdálenosti. Těž předpokládal, že jejím využitím bude možno odhalit podstatu mnoha anomálních jevů, ke kterým dochází za působení lidského vědomí. Jako vědecký fantasta předpokládal, že mu pomůže splnit sen fyziků – sjednocení všech sil.

Podle mne měl při své práci plnou podporu duchovního světa. Jeho pracovní den začínal ve 3 hodiny ráno, kdy začal zapisovat nápady, mimo jiné i velmi složité rovnice, které byly mnohdy originální a které podle mne vznikly na základě jeho rozšířeného vědomí. Bohužel pro svou práci nenašel mladšího spolupracovníka, který by v jeho díle pokračoval. Škoda, protože faktor myšlení by si to velice zasloužil.

Myšlení je obecně lidmi velice podceňováno. Ale víra a strach jsou ve své podstatě velice silné myšlenky s opačnými důsledky. Víra pomáhá dosáhnout pohody až blaženosti, strach vede ke zmaru a zhoubě.

Já jsem v roce 1984 přišel do PEL (Psychoenergetické laboratoře), katedry 93 fakulty chemicko-inženýrské, kterou v té době vedl prof. F. Kahuda. Přišel jsem s prosbou o pomoc, jak tomu často bývá v případě, kdy konvenční medicína vyčerpá všechny své možnosti a klientovi sdělí – my jsme vyčerpali své možnosti a nadále už nemůžeme pomoci. V té době prof. Kahuda soustřeďoval v laboratoři lidi - sensibily - ke zkoumání využití jejich schopností ovlivněných

jejich zvýšenou citlivostí, v různých odvětvích národního hospodářství. Mezi nejdůležitější rezorty patřilo zdravotnictví, a proto se mezi významnými sensibily nacházeli léčitelé.

Já jsem v té době byl naprostý materialista, ale co jsem v následujících týdnech prožil, to mne úplně změnilo. Žádal jsem o pomoc pro mou vnučku, která měla podle lékařů skončit v některém ústavu sociální péče. Po několika působeních léčitelů došlo k takovým změnám, že to byl pro mne úplný zázrak. Výsledkem je, že mentálně postižené dítě, které mělo skončit v krátké době svůj život v ústavu sociální péče, žije dodnes spokojeně u své matky.

Když jsem přišel do PEL nikdy jsem neočekával, že se ve mně probudí vlastnosti a schopnosti, že budu moci pomáhat lidem, kteří pomoc potřebují. Způsobilo to přání, abych mohl pomáhat tak, jak jsem viděl u sensibílů v PEL? Pravděpodobně ano, jak se to jeví v současnosti při „probouzení“ těchto zvláštních schopností u lidí.

Čím mne PEL ovlivnila. Na prvním místě bych kladl vztah k lidem – čili empatii. Nikde jinde jsem neviděl to, co bylo samozřejmou součástí PEL. Naučil jsem se vážit si lékařů, inženýrů, profesorů, akademiků ale i lidí se základním vzděláním, ale majících zvláštní schopnosti, slovy sv. Pavla, dar Ducha svatého. Současně jsem za více než 30 let poznal, že to může být dar od „dávla“. Závisí to na člověku, jak bude tyto schopnosti využívat. Zda ku pomoci anebo ovládání.

Když jsem přišel do PEL, připravoval se největší výzkum v 7 zdravotnických zařízeních sensibílů s léčitelskými schopnostmi. Vztah mezi lékaři (většinou primáři) a sensibily možno hodnotit jak – já pán, ty pán.

Z přírodovědných poznatků to byly znalosti o záření hmot, energetických interakcích a poznatků čínské medicíny. Poznal jsem způsoby práce zkušených proutkařů a léčitelů. Podle působení sensibílů mohlo jít o působení vědomé nebo spontánní. Výhody a nevýhody tohoto způsobu působení jsem poznal v následujících letech, kdy jsem přecházel postupně od vědomého působení na způsob práce „prostředníka“ a při působení jsem svoje vědomí (EGO) omezoval na co nejmenší míru.

Při práci v PEL docházelo k setkávání s významnými osobnostmi. Takovou byl pro mne středoškolský profesor Karel Makoň. Byl to člověk, u kterého došlo k rozšíření vědomí následkem prožitého utrpení při 13 operacích při vědomí. Tyto operace totiž proběhly před první světovou válkou, kdy se při umrtvení při operacích používal rajský plyn. Pokud by při operacích pana profesora Makoň byl použit, lékařský zákrok by byl úspěšný, ale pacient by se stal idiotem. Jedním z důsledků změněného (rozšířeného) vědomí byla skutečnost, že rozuměl přírodní řeči, tj. rozuměl tomu, co si mezi sebou říkala zvířata. Za svého života prožil mnoho neskutečných událostí. Já se zmíním pouze o dvou. Tou první bylo, jak se v roce 1939 dostal do koncentračního tábora, a tou druhou, jak byl osvobozen.

Prof. Makoň byl v roce 1939 zatčen spolu s vysokoškolskými studenty a uvězněn na Ruzyni. Když byli zatčení vyháněni na dvůr k přečtení výnosu o převýchově studentů, jeden esesák praštil pana profesora pažbou do hlavy tak, že přestal slyšet. Takže na dvoře neslyšel oznámení, že převýchova v koncentračním

táboře se vztahuje pouze na studenty a ti, kteří mají studium dokončené, mají shromáždění opustit. Tak se do koncentračního tábora pan profesor dostal. Z koncentračního tábora se dostal na základě amnestie, kterou Hitler vyhlásil při oslavě svých narozenin. Tato amnestie se týkala pouze 20 lidí za celou válku a byla projednávána u Norimberského soudu a jako taková se dostala do ČSR s dozvuky u naší státní bezpečnosti.

Ale nyní k tomu, čím mne pan profesor především ovlivnil. V době našeho setkání překládal publikaci „Hrad nitra“ od svaté Terezie z Avilu. Tato publikace je souborem vizí sv. Terezie, které zaznamenal její zpovědník pro budoucí čtenáře. Tyto vize popisují možný duchovní vývoj člověka, který je rozložen do sedmi úrovní. Překlad se prováděl z jedné nejstarší verze, která byla nalezena v Jižní Americe a byla psána ve španělštině. K této verzi při překladu pan profesor připojoval po svolení sv. Terezie své komentáře. Pro mne bylo velice významné poznání, že člověk na duchovní cestě může až do třetí úrovně plně využívat svého vědomí (EGA). Další vývoj je uskutečňován za duchovního vedení, jinak duchovní vývoj uvědomuji v současnosti. Pro mne bylo tehdy velice důležité, že jsem se nebál přijmout duchovní vedení. Ale než jsem ho skutečně přijal, uplynulo několik let.

Moje působení v PEL bylo zpočátku ovlivněno mým Egem. Nejen, že jsem používal ochranných prostředků (vody, ohně), ale hlavně mi záleželo na výsledku. Dlouho trvalo, než jsem se při působení skutečně stal pouze prostředníkem. Nejprve jsem musel přijmout myšlenku – já neléčím, já nepomáhám. Poté jsem si začal uvědomovat, že při dodržování této zásady, řídicí faktor (nyní „Zdroj“), a to duchovní, poskytne nemocnému pouze tolik pomoci, kolik jeho tělo unese. Pokud působím vědomě, může dojít k situaci, že tělo nemocného mou pomoc neunes. Současně jsem začal pozorovat, že pokud já mám nějaký zdravotní problém, že i moje tělo přijímá pomoc. Tehdy jsem si začal uvědomovat pravdivost rčení – pomáháš-li druhému, pomáháš sobě.

V závěrečné části se chci zabývat jednou z hlavních činností ČEPES v současné době, která by mohla vyústit ve spolupráci s Husitskou teologickou fakultou.

Během své dlouholeté činnosti jsem dospěl k názoru, že narození člověka je plánovaný akt vesmírného řádu. V té době jsem současně zastával názor, že k regeneraci fyzických a duševních sil člověka dochází v noci ve spánku při vypojení vědomí člověka. Před třemi lety mne napadla myšlenka, že vesmírný řád vytvořil „Zdroj“ pro pomoc člověku pro plnění úkolů na Zemi, s nimiž se narodil. Dospěl jsem k přesvědčení, že tento „Zdroj“, může člověku pomoci při řešení problémů, se kterými se setkává při plnění úkolů, a týká se to všech, nejen zdravotních. Sám jsem si ověřil, že pokud problém, který nejsem schopen vyřešit, předám k vyřešení „Zdroji“ a přestanu se jím zabývat, bývá často a neobvykle vyřešen. Také jsem pozměnil i názor na vztah mezi klientem s fyzickými, psychickými a jinými potížemi, sensibilem se zvláštními dovednostmi a „Zdrojem“. Většinou je klient zahleděn a ovládán svými problémy natolik, že se sám nedokáže se „Zdrojem“ spojit. Proto je úkolem sensibila (pokud mu to „Zdroj“ umožní) toto propojení uskutečnit.

Po těchto základních poznatcích a při řešení zabezpečení dostatku pracovníků pro profesní kvalifikaci nebo povolání „Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu“, kde je základním předpokladem, že pracovník zvláštní schopnosti a dovednosti má, mne napadlo, zda by „Zdroj“ nemohl pomoci vybraných jedinců probouzet v připravených žadatelích tyto odborné dovednosti. Jsou to moje názory, které nikomu nevnučuji a které se zpočátku jevily jako fantastická hypotéza potřebující ověření. Přitom jsem vycházel z předpokladu, že „Zdroj“ bude vědět, komu tyto dovednosti propůjčit a komu ne. Způsob probouzení těchto dovedností jsme nazvali „Aktivací“.

V období ověřování jsme uskutečnili 8 seminářů, na kterých zájemci byli seznámeni s problematikou tohoto působení a uskutečnilo se přes 40 aktivací. Potvrzena byla tato skutečnost:

1. U těch žadatelů, kterým by rozvinutí zvláštních dovedností spíše uškodilo, nebyly schopnosti rozvinuty.
2. U těch, kteří byli schopni správně využívat těchto schopností, byly schopnosti rozvinuty už při první aktivaci.
3. Potvrzeno bylo, že nejlepších výsledků bylo dosaženo těmi, kteří dokázali být „prostředníky“. Jakýkoliv zásah EGA (myšlenkou) – jak adepta, tak toho, kdo aktivoval, se projevil na intenzitě působení.

Dále bych se chtěl zmínit o tom, že pro aktivaci neprovádím žádnou speciální přípravu, ale předávám materiál k samostatnému studiu, ze kterého by měli poznat, jakým způsobem se mají rozvíjet. Měl by směřovat:

1. Zbavit se sobectví se snahou po jakémkoliv vlastnění (materiálním i duchovním) a dokáže se zbavit lpění na čemkoliv.
2. Promyslet, zda plánovaný budoucí život (rodina, povolání) mu to umožní.
3. Prohlubovat empatie ke všem lidem.
4. Nerozlišovat mezi klienty a pomáhat těm, kteří o pomoc požádají.
5. Dosáhnout stavu, kdy mu nebude záležet na výsledku.
6. Nepomáhat při řešení problémů (nemocí), kterých se bojí.

Vracím se opět k připomínce profesora Makoně. Ten upozorňoval na skutečnost, že duchovní vývoj je spojen i s příslušnou změnou fyzického těla. Pokud pracuji jako prostředník, „Zdroj“ pomáhá tyto změny uskutečňovat automaticky a sensibil si většinou tuto změnu neuvědomuje.

Pokud by představitelé Husitské teologické fakulty chtěli náš seminář zařadit do svých aktivit, vedení ČEPES tuto aktivitu podpoří.

Svoje povídání ukončím doporučením profesora K. Makoně:

„Vkládejte do své činnosti trochu duchovního aspektu. Jako nejsnáze uskutečnitelné se jeví, cokoliv děláte, dělejte pro lidi.“

Ing. Vlastimil Bažant

ROZŠÍŘENÉ VĚDOMÍ

V květnu 2018 jsem měl na konferenci „Věda, theologie, magie“ Husitské fakulty UK diskusní příspěvek na téma „Věda a duchovní svět“. V něm jsem tuto možnou vazbu dokazoval na životě čtyř lidí – na prof. Františku Kahudovi, Ing. Arch. Janu Kořínkovi, středoškolském prof. Karlu Makoňovi a na životě svém. Současně jsem předložil k posouzení své hypotetické názory týkající se „Zdroje“, o který se může opřít každý člověk, když se dostane do neřešitelných problémů anebo při aktivaci zvláštních dovedností.

V létě jsem se rozhodl vzít si na prázdniny publikaci „Hrad nitra“ v překladu prof. K. Makoňe s jeho komentáři s cílem prohloubit znalosti o zvláštních dovednostech sensibílů. Zajímalo mne především vztah mezi „rozšířeným vědomím“ a zvláštními schopnostmi některých lidí. Tento zájem zdůrazňuji, protože při legalizaci „Odborného pracovníka v přírodním harmonizování lidského organismu“, počítáme s tím, že odborný pracovník tyto zvláštní schopnosti bude mít.

Vzpomínal jsem na časté připomínky K. Makoňe, který v 90. letech minulého století často vyčítal lékařské vědě, že se ve své práci spoléhají pouze na rozumové poznání. To není schopno zabezpečit dosažení maximálně možného.

Je tedy „rozšířené vědomí (dilatatio mentis)“ chiméra, nebo se jedná o realitu, které jsou schopni dosáhnout pouze někteří jedinci?

Co jsem se o tom dozvěděl z naučných slovníků nebo z internetu? V naučných slovnících, které mám k dispozici, jsem bohužel při zadání hesla „rozšířené vědomí“ nic nenašel. Na internetu už je situace podstatně jiná. Po zadání hesla „filosofie a rozšířené vědomí“ mne např. zaujala práce Ing. Válka: „Transpersonální psychologie a širší pojetí lidské psychiky“, nebo bakalářská disertační práce Michaely Fialkové: „Vědomí a subjektivní zkušenost“, nebo článek PhDr. Milana Nákonečného.

Čtenáři říkám: „rozšířené vědomí“ není chiméra a možná, že to nejsou jedinci, ale že mnozí je vlastní a považují to za svoji běžnou vlastnost. Chci uvedením skutečného příběhu prokázat jeho existenci a i to, že se při něm mohou dít zázraky.

Jedná se o jednu z událostí, kterou prožil prof. K. Makoň.

Prof. Makoň byl v roce 1939 převezen spolu s vysokoškolskými studenty do koncentračního tábora na převýchovu. Tam jednoho listopadového dne došlo k této události. Esesák, který ubíjel jednoho vězně, zastavil prof. Makoň slovy „počkej tady, až zabijí tohoto, zabijí tebe“. Prof. Makoň přijal toto sdělení jako fakt, který nemůže změnit. Zůstal stát a čekal beze strachu a v klidu na smrt. Co následovalo? Esesák se po

zabití vězně obrátil k prof. Makoňovi se záměrem ho zabít. Ale došlo k „zázraku“. Esesák před profesorem utekl. Prof. Makoň tuto situaci vysvětluje tím, že ho esesák přestal jeho zrakem vidět, neboť měl v té změněné vědomí následkem 14 operací při vědomí. Co však bylo na celé události dále pozoruhodné? Došlo ke změně chování esesáka, který přestal vězně zabíjet, takže Němci ho nakonec zastřelili. Pravdu, proč došlo k takové změně chování, se už nikdy nedovíme.

V novinách byla zaznamenána řada zvláštních zachránění při různých katastrofách. Co bylo společného: zastavení mysli, neexistoval strach a byl neobvyklý klid. Většinou tyto jevy nelze rozumem vysvětlit.

Mohu to doložit svým případem. Bylo mi 22 let a byl jsem pilotem. Událost se stala při cvičném letu, při kterém jsme se dostali do bouřky a v ní do neřízeného pádu. Z mraků jsme vyletěli střemhlav a já jsem vyhodnotil situaci, že nám zbývá pár vteřin života. Letoun se vybral pár metrů nad zemí. Přesto jsem byl po celou dobu naprosto klidný, bez jakékoliv známky strachu a byl jsem ve stavu spíše zvědavého očekávání. Po přistání jsem se nacházel ve stavu euforie, která potom přetrvávala ještě několik hodin. Byl jsem mladý, a tak jsem celou událost považoval za obrovské štěstí. Teprve později jsem tuto událost začal vnímat jako pomoc duchovního světa. Jak jinak vysvětlit situaci, když rozum ji hodnotí jako konec života a já ji přijímal naprosto beze strachu a v klidu.

V další části se budu zabírat knihou „Hrad nitra“ od sv. Terezie z Avilu v překladu prof. K. Makoňe. Ve své podstatě kniha představuje učebnici pro řádové sestry karmelitánky určenou pro jejich duchovní vývoj zakončený spojením s Bohem. Prof. Makoň měl povoleno udělat ke knize, kromě jedné kapitoly, komentáře. Sv. Terezie rozděluje duchovní vývoj do sedmi kapitol (komnat), při čemž sedmá je charakterizována jako spojení s Bohem, prof. Makoň ji hodnotí jako maximálně možné poznání člověkem. Co mne zaujalo jako aktivního spolupracovníka PEL? Přestože rozum představuje největší překážku duchovního vývoje, sv. Terezie říká, že rozumu je možno využít až k dosažení druhé úrovně duchovního vývoje. Současně mne zaujalo její tvrzení, že od této úrovně se má člověk poddat vedení duchovního vývoje. Čtenářům doporučuji otevřít si Psychoenergetiku II/2016, ve které jsou zobrazeny tři životní cesty člověka.

Prof. Makoň upozorňuje na to, že život řádových sester byl silně ovlivněn životem v klášteře, kdežto většina lidí je ovlivněna prostředím, ve kterém žije a pracuje. Takže duchovní vývoj karmelitánek je silně ovlivněn modlitbami (hlavní činnost karmelitánek), kdežto vývoj většiny lidí je ovlivněn (veden) událostmi. Oba dva, jak prof. Makoň, tak sv. Terezie pro svůj duchovní růst používali stejného prostředku, a to extáze.

Extáze pomáhá rozšiřovat vědomí až do sedmé úrovně. To znamenalo dosažení maximálně možného poznání. V „Hradu nitra“ je popsáno, jakým způsobem ji oba dva prožívali.

Vrcholová extáze v popisu sv. Terezie z Avilu:

„Chce-li Pán duši uchvátit, musí se ji zastavit dech do té míry, aby nemohla ani mluvit, třebaže ostatní smysly ještě maličko zůstávají v činnosti. Jindy je užívání všech náhle zrušeno, ruce a celé tělo chladnou, takže se zdá, jako by byly bezduchou hmotou, ba někdy ani nelze pozorovat, zda zaražení všech sil poněkud povolí, zdá se, že tělo přichází trochu k sobě a vydechne, aby opět se uzavřelo a dalo duši vyšší život. Dlouho však tato velká extáze nikdy netrvá.“

Popis profesora K. Makoně:

„Musel jsem být ve stavu hluboké extáze dost dlouho, když po jejím ukončení jsem nepotřeboval dýchat, byl jsem tuhý a studený a pak jsem mohl sledovat, jak se vrací dech a život do těla. Srdce začalo tlouci tak pomalu, že možná jeden tep trval minutu. Totéž platilo o dechu.“

Prof. Makoň upozorňoval na skutečnost, že extázi předcházelo období velikého utrpení, ne fyzického, ale duševního, a teprve po skončení extáze došlo k prožití blaha a rozšíření vědomí. Proto prof. Makoň často v přednáškách poukazyval na tuto skutečnost s poznámkou, že toto utrpení je tak velké, že by je mnozí nemuseli unést. A doporučoval extázi nahradit jinými prostředky – např. zanícením, vytržením nebo jinými prostředky.

Uvádím jako jednu z možností, která mne napadla a zaujala v současnosti. Je to opět hypotéza, ale ve své podstatě nejen překvapivá, ale i krásná. Vracím se opět k „prostředníkovi“ a „Zdroji“. Hypotéza zní:

„Může „Zdroj“ převzít vedení duchovního vývoje „prostředníka“ na základě jeho činnosti?“

V tomto okamžiku jsem tento článek přestal psát, protože se mi začaly hlavou honit myšlenky, které mi ho nedovolily ukončit. Chvilí jsem nechal myšlenky v hlavě „řádit“ a potom jsem požádal svoji duši, aby mne vedla k dokončení článku.

Působení „prostředníka“ je služba, a služba velice záslužná. Tu klient pociťuje především jako pomoc fyzickému tělu, ve skutečnosti je to pomoc „Zdroje“ především duchovní. Záření (energie) nemocných orgánů klienta, které ovlivňují poskytovatele jsou velice škodlivé. Pokud poskytovatel pracuje jako „prostředník“, je při působení chráněn „Zdrojem“. Pravděpodobně při dlouhodobém působení dochází ke změnám fyzického těla, zvětšení odolnosti a vylepšení imunitního systému. To se projeví ve skutečnosti, že „prostředník“ nemusí provádět žádné ochranné rituály a provádět osobní ochranu.

Dále si myslím, že v rámci duchovního vedení, „Zdroj“ pomáhá měnit některé vlastnosti poskytovatele služby. Podívejte se na obrázek přímé cesty na obrázku v Psychoenergetice II/2016, str. 3. Víím, jak je těžké např. dosáhnout stavu, kdy mi nezáleží na výsledku při působení. S pomocí rozumu to nejde, nebo velice těžko. Myslím, že „Zdroj“ to dokáže, aniž vy o to budete usilovat.

Dejte na rady zkušených praktiků. Významný praktik Milan Calábek říkal: „Dej ruce, a o nic dalšího se nestarej.“ Významný duchovní léčitel z Velké Británie v pojednání o duchovním léčení napsal:

„Často mi lidé vyprávěli, že v přítomnosti nemocného udělali tuto zkušenost - na základě vnitřního nutkání položili ruce na nemocnou část těla, čímž bolesti a jiné symptomy neduhu zmizely nebo se zmenšily. Tyto zkušenosti na ně udělaly veliký dojem, a proto se mne ptali, jak se mohou naučit léčitelství. Musel jsem je informovat o tom, že tu není už co učit. Každé léčení je vědomým inteligentním činem duchovní bytosti. Proto není možné, abychom sami pomocí nějaké techniky získali schopnost léčit. Léčivé síly působí přes nás (námi), ale nepocházejí od nás.“

Proto vyzývám praktiky a ty, kteří chtějí praktikovat.

Praktikujte, praktikujte. Uvědomte si, že praktikující „prostředník“ má službu požehnanou duchovním světem.

A vy, kteří nechcete anebo nemůžete, pomáhejte svému bližnímu, neboť platí: „Kdo pomáhá svému bližnímu, pomáhá sobě.“ Myslím, že všichni znáte nepěkný vtip o Bohu, sedlákovi a koze souseda. Vyvarujte se v jakékoliv podobě poškodit svého bližního, třeba i myšlenkou.

Ing. Vlastimil Bažant



TAJEMSTVÍ SPRÁVNÝCH VIBRACÍ

Lidé disponují enormními silami, které daleko překračují vše, co věda dosud objevila. Tak například správné vibrace (jsou-li správně vyvolány) mohou činit pravé zázraky. Tak to alespoň tvrdí JILL A. MOBIUS ve své knize „Tajemství správných vibrací“. Skrytý svět vibrací a energií, které jsou vysílány lidmi, zvířaty, ale i věcmi, vším živým i neživým, je tím, co každým okamžikem spolutvoří náš „osud“, náš život. Přístup k takovému vědění a schopnost je využívat měli dříve jen mágové, ale dnes odkrýváme i my tato tajemství a můžeme je používat v denním životě v oblastech zdraví, povolání, partnerství atd. Můžeme se stát pravými alchymisty a osvojit si schopnost účinným způsobem ovládat energie, jež jsou pro náš život určující.

Všechno jsou vibrace

Vibrace, které vysílá člověk, zvíře i jakýkoli předmět, jsou propojeny jako jakýsi gigantický orchestr. Kvalita našich myšlenek a pocitů, jež vysíláme každým okamžikem, ať již vědomě či nevědomě, vzbuzuje odpovídající reakce svého okolí. Podle zákona rezonance přitahujeme události, jež odpovídají našim myšlenkám, a tak vlastně neustále vytváříme děj našeho všedního dne. Pochopíme-li tajemství rezonance, můžeme ovlivnit záležitosti stojící zdánlivě zcela mimo naši moc. To se týká i našeho těla. Tyto schopnosti má v sobě vlastně každá lidská bytost již od narození, byť v rozdílné míře. Dříve než však tyto vibrace dosáhnou druhé lidské bytosti, působí nejprve na samého „vysílatele“. Jsou-li naše myšlenky a pocity pozitivní, máme k dispozici účinný nástroj, který může sloužit mimo jiné i ke zlepšení našeho zdraví.

Tělo je řízeno duchem

Jak překvapivých výsledků může dosáhnout i průměrný člověk pouze pomocí mentálního soustředění, prokázali vědci Clevelandské kliniky v Ohiu. Jednom z pokusů například ukázali, že systematicky opakovaným myšlením byl dosažen nárůst svalstva. Účastníci tohoto pokusu měli za úkol pětkrát za týden si určitou dobu představovat, jak sílí jejich svaly. Během těchto cvičení představivosti byly pokusným osobám měřeny elektrické výboje v mozku, jež byly zcela totožné s těmi, které nastávaly při skutečném fyzickém cvičení. Po několika týdnech vzrostla síla „cvičených svalů“ o celých třicet pět procent. Samozřejmě byla současně testována jiná skupina, která podobný úkol neměla, a u níž k žádné změně nedošlo.

Tajemství věčného mládí

Snad nejlepším příkladem toho, jak je možno používat mentální techniku a s její podporou a za pomoci přístupné kosmické energie se soustavně omlazovat a dokonce se i léčit z těžkých onemocnění, je Nobuo Shioya, více než sto let starý japonský lékař. Sám sebe vyléčil z tak těžkých chorob jako je tuberkulóza, šedý zákal i stářím způsobené deformace kloubů, a od svého šedesátého roku se úspěšně omlazuje.



V sedmdesáti čtyřech letech se zúčastnil výstupu na Mount Everest a krátce poté, co oslavil sté narozeniny, opakovaně vyhrál golfový turnaj pro seniory. Podle slov Shioyi je v každém člověku skryta daleko větší schopnost samoléčitelství, než se sami domníváme. Stačí jen aktivizovat přirozené léčivé síly vlastního těla. Do důsledku vzato stačí si jen představovat stav vlastního dokonalého zdraví, aby tělesné buňky zapracovaly žádoucím způsobem.

Shioya je též přesvědčen, že délka lidského života může být nejméně sto let, a záleží jen na samotném jedinci, aby se jich dožil v plném zdraví. Když bylo Shioyovi asi devadesát let, všiml si, že trpí stupňující se zapomnětlivostí. Dal svým mozkovým buňkám příkaz k omlazení a intenzivně si představoval, jak optimálně fungují. Brzy se jeho paměť opět zlepšila a mohl i nadále pořádat přednášky. Ve své lékařské praxi zjistil, že podobně může působit i na své pacienty. Když si je představoval zdravé, mizely jejich potíže mnohem dříve. Díky síle představivosti se mu dařilo léčit pacienty i na větší vzdálenosti, anebo tak alespoň zmírnit jejich potíže.

Do určité míry může každý disponovat intenzivní představou a následně se vibrací napojit na léčivé energie, ať už je čerpáme z vyšší, třeba božské úrovně, nebo zásobujeme své tělo léčivými frekvencemi z okolního volného prostoru, abychom tak získali zdraví.

Léčivá moc potravy

Fyzikálně vzato sestává potrava, kterou denně přijímáme, rovněž z vibrací. Jsou-li energie obsažené v potravě pozitivní, posilují biologickou rovnováhu našich tělesných buněk a zásobují je životní energií. Je-li potrava „živá“ nebo „mrtvá“ závisí od toho, kolik světla obsahuje. Německý biofyzik Fritz Albert Popp vysvětloval, že každá živá buňka, ať jde o rostlinu, zvíře nebo člověka, vyzařuje slabé světlo. Tato drobná kvanta světla, jež hrají v těle důležitou úlohu posílů, označuje jako biofotony.

Tělo je možné podpořit jednoduchým způsobem v jeho samoléčitelství úloze, dáme-li mu k dispozici potřebnou světelnou energii prostřednictvím

potravy. Čerstvá, přírodní potrava nabrala sluneční světlo během svého růstu a dodává tělu velkou část světelné energie a potřebných informací. Tím mu podstatně přispívá ke zdraví, zatímco konzervovaná nebo nevhodně zpracovaná potrava potřebné biofotony neposkytuje.

Kvalitu potravin určují jednak látky, které potrava obsahuje, a dále jejich vibrace. Některé potraviny mají husté, nízké vibrace a jiné opět vysoké a čisté. To, co tělo právě potřebuje a co je pro něj dobré, se může během dne měnit. Jíme-li cokoli, co pro nás není dobré, ať již ze zvyku, nevšímavosti či obžerství, může se stát, že se někdy cítíme unavení, vyčerpání nebo mrzutí, přestože jindy stejnou potravu snášíme celkem dobře.

Chcete-li zjistit, je-li potrava pro vás právě nyní vhodná, soustřeďte svou pozornost na solar plexus. Zde se nachází nervový uzel. Vezměte do ruky třeba jablko, zavřete oči a pozornost soustředěnou na břicho zaměřte nyní na jablko, abyste cítili vibraci - energii. Zapomeňte na vše, co vám říká rozum (že jablko je zdravé a podobně) a zeptejte se těla, jak reaguje na jablko. U potravin, které tělo právě odmítá, se může reakce projevit křečovitým pocitem v krajině solar plexu, jakýmsi odlivem energie nebo nervozitou, zatímco v případě potravin, jež tělo přijímá pozitivně, se dostavuje pocit volnosti a přílivu energie. Necítíte-li vůbec nic, znamená to, že příslušná potravina vám ani neškodí ani nijak zvlášť neprospívá. Tyto signály se samozřejmě případ od případu liší a je nutné si vytvořit jakýsi volný kód. Nejnapadnější pocit získáme, když experimentujeme s kvalitativně velmi rozdílnými vzorky. Tak například třeba se sklenicí vody a naproti tomu s lahví alkoholu nebo kávou.

Právě tak jako své vibrace mají potraviny, místa nebo předměty, vyzařuje také každý člověk své bioenergetické pole. Vyzařování není určeno jen našimi myšlenkami a emocemi. Nejsilnější a také nejpůsobivější energie, jakou vyzařujeme, je energie srdce.

Energie srdce

Vědci kalifornského HeartMatch institutu se již dlouhé roky zabývají studiem srdce a energie srdce a energie srdcem vysílané. Dospěli při tom k neuvěřitelnému objevu, že totiž elektromagnetické pole srdce vykazuje pětistíckrát silnější záření než mozek při myšlení. Energetické pole srdce je měřitelné zvláštními přístroji i na vzdálenost několika metrů.

Je to pravděpodobně právě toto energetické pole, co způsobuje, že se v přítomnosti některých lidí cítíme tak dobře. Koupeme se v jejich srdeční energii a sami začínáme vibrovat na vyšší frekvenci.

Kdo se co nejvíce soustřeďuje na srdce, má k dispozici pětistícinásobnou sílu k tvůrčímu vytváření skutečnosti. V moci a moudrosti našeho srdce spočívá enormní potenciál. Schopnost být soustředěn v srdci posiluje naše základní citění - lásku, a dále pocity důvěry, vnitřního míru a propojení s celým bytím. Můžeme tak bez velké námahy rozvíjet naše tvůrčí schopnosti a stát se magnetem právě pro ty věci, jež nás činí šťastnými. Současně aktivní srdeční energie způsobuje, že prospíváme dobru všech živých bytos-

tí. Prostřednictvím srdce jsme totiž spojeni s pramenem všeho bytí a současně se osvobozujeme od vlivu našeho ega - rozumu.

Je-li naše pozornost zaměřena na srdce, vstupujeme do souladu s vyšším bytím. Automaticky pak spoluvytváříme věci a situace, které skutečně odpovídají našemu pravému „já“ a smyslu života. Neztrácíme se tak ve fantastických obrazech ega, jež nás svádějí na falešné cesty.

V globálním nadvědomí jsme všichni vzájemně propojeni

Protože vše, co existuje, je spojeno přes kolektivní pole vědomí, nezůstává vlastně nic bez odezvy. O čemkoli rozmýšlíme, třeba o druhé osobě, je uloženo v kolektivním poli - jako v jediném gigantickém internetu - a odtud zpětně působí na jednotlivce.

Nejrůznější moudré nauky už potvrdily, že v každém člověku tkví dobro i zlo a že cokoli si myslíme o druhém, posiluje v něm právě tu kterou vlastnost. Tak můžeme svými myšlenkami - vysílanými např. se zlostí či nenávistí - ovlivnit vznik silně negativního energetického pole, které působí na úrovni podvědomí a posiluje záporné stránky dotyčného. Kdybychom naopak chtěli někoho přimět k čestnému a ohleduplnému jednání, musíme myslet naopak na kladné aspekty tohoto člověka. Tím i sami sebe směřujeme do pozitivních vibrací.

Indiánka kmene Cherokee Dhyani Ywahoo říká:

„Objevujeme krásu v sobě samých i v druhých. Když se setkáme s kýmkoli, dívejme se druhému do očí a naslouchejme tlukotu srdce, říkejme o druhých jen to nejlepší a buďme si vědomi, že všichni se nacházíme v procesu proměny.“

Kdo přináší pokoj v myšlenkách, slovech i skutcích, vyzařuje mír do celého vesmíru a dotýká se všech lidských bytostí. Tím pak přispívá k pravé prospěšné změně.

Z knihy Jill A. Mobius: Tajemství správných vibrací



ANTIOXIDANTY

Historie poznávání antioxidantů se začala psát v roce 1954 u Dr. Denhama Harmana.

Volné radikály

V našem organismu neustále vznikají částice, které pro nás představují trvalé potenciální nebezpečí. Tyto částice, odborně nazývané volné radikály, jsou vysoce reaktivní, „neúplné“ (nenasycené) molekuly, které jsou schopné přijmout vazebný elektron jiné sloučeniny a velmi ochotně se spojují s jinými sloučeninami a mění je.

Mohou tak poškodit buňky, oslabit imunitní systém a napomáhat tak vzniku řady onemocnění. Proto je pro zdraví našeho organismu nutné, aby tyto částice byly ihned po svém vzniku, nebo když vykonají, co mají, zachyceny a zničeny. Látky, které mají schopnost volné radikály zničit, resp. blokovat, se nazývají antioxidanty.

Volné radikály se v těle tvoří při látkové přeměně, při obraně před bakteriemi a při expozici ultrafialovým nebo ionizačním zářením. Také nemoci, kouření či nadměrné vystavení vlivům znečištěného životního prostředí přispívají k intenzivnější tvorbě volných radikálů.

Některé volné radikály jsou běžnou součástí zdravého metabolismu. Některé se objevují nebo se jejich množství zvyšuje v průběhu nemoci, psychické a fyzické zátěže. Také stárnutím se zvyšuje tvorba volných radikálů (a zmenšuje schopnost jejich eliminace). To vede ke změně vazivové tkáně, k poruše pružnosti vaziva, a to se projeví například tvorbou vrásek. Ke změnám však dochází i ve vnitřních orgánech, ve slachách, svaích a cévách, ale i orgánech. Volné radikály způsobují rychlé opotřebovávání tělových buněk, a to zejména, když se jejich množství v těle zvyšuje negativními faktory. Těchto faktorů je velmi mnoho a mají různou schopnost poškozovat organismus.

Nemoci způsobené volnými radikály

Stárnutí, revmatická artritida, různé druhy nádorových nemocí, koronární choroby, autoimunní choroby, Alzheimerova choroba, šedý zákal oční čočky, Parkinsonova choroba, cukrovka, alergické reakce a další.

Antioxidanty

Antioxidanty jsou látky, které ničí, nebo lépe řečeno, lapají v těle látky zvané volné radikály, které jsou viníky většiny nemocí nebo připravují půdu pro vznik nemocí. Také se jim říká lapače volných radikálů.

Dobrou vlastností antioxidantů je ta skutečnost, že mohou působit synergicky, a tím se jejich účinek zvyšuje a zároveň klesá jejich potřebné množství.

Tyto látky chrání naše tělo před procesem oxidace, respektive před jeho nefyziologickou nadměrností.

Oxidaci dobře známe z běžného života. Například jako rezivění nebo žluknutí.

Tyto projevy jsou způsobeny tím, že je kyslík velmi reaktivní a jeho reakce s danými látkami se pak projevuje jako rezivění kovu či žluknutí tuku.

Ale známé jsou i jeho další projevy.

Podobné procesy probíhají v našem těle. Antioxidanty tyto procesy zpomalují, aby převážily pouze kladné účinky volných radikálů.

Nedostatek antioxidantů

Při nedostatku antioxidantů náš organismus podléhá „korozi“, tj. stárne. Jako antioxidanty působí vnitřní enzymy a koenzymy (nebílkovinná látka, která je nutná pro činnost enzymů a spolu s bílkovinnou součástí apoenzymem tvoří pak plně funkční holoenzym).

Volný radikál je elektron, který se odtrhl od mateřské molekuly a pohybuje se samostatně, a protože je nestálý a velmi reaktivní, hledá další elektron, aby s ním vytvořil pár. Jeho škodlivost spočívá v tom, že vytrhuje elektrony z normálních membrán tělesných buněk. Tím způsobuje nestabilitu těchto membrán a jejich poškození.

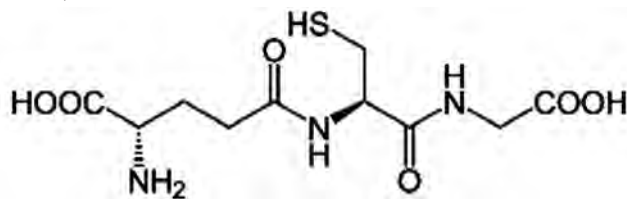
Antioxidant je látka, která daruje volnému elektronu svůj přebytečný elektron, a tím ochrání buňku před jeho ničivým účinkem. V našem těle je řada takových účinných lapačů neboli zametačů, jako jsou enzymy kataláza, glutathionperoxidáza, superoxiddismutáza.

Ale většinou těchto antioxidantů není v našem organismu dostatek, a tak je musíme dostávat potravou do těla stejně tak jako stavební látky, ze kterých se tyto lapače tvoří.

Druhy a funkce antioxidantů v těle

Glutation (glutathionperoxidáza) patří mezi nejvýznamnější antioxidanty. Patří do skupiny základních antioxidačních ochránců našich buněk. Jde o látku obsahující síru, která se pojí s 10 enzymy obsahujícími selen. Tento antioxidant je důležitý k udržení přiměřeného oxidačního prostředí v buňkách. Jde o tři bílkoviny, tzv. tripeptid, složený z glutamové kyseliny (γ -glutamyl), cysteinu a glycinu. Jeho zkratka je GSH. Jejich složením vznikne neesenciální aminokyselina. Ta má dvě karboxylové skupiny COOH , a proto je tato aminokyselina obvykle záporně nabitá.

(Karboxyl jednovazná funkční skupina obsahující atom uhlíku, kyslíku a vodíku v organických kyselinách.)



Glutation má několik funkcí

- zachovává hladiny redukováného glutaredoxinu a glutathionperoxidázy
- podílí se přímo na neutralizaci volných radikálů a reaktivních kyslíkových sloučenin, stejně jako udržování exogenních antioxidantů, jako jsou

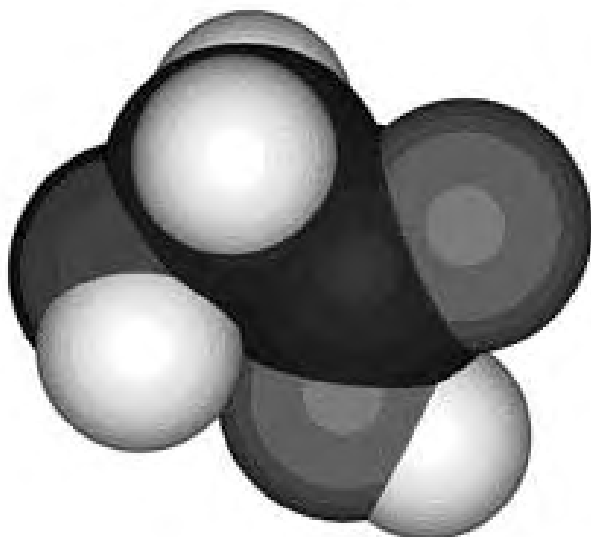
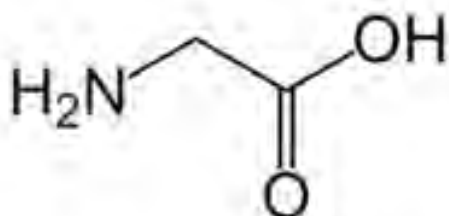
vitamíny C a E, ve svých redukovaných (aktivních) formách

- regulace cyklu oxidu dusnatého je pro život životně důležitá, může však být problematická, pokud je neregulovaná
- podílí se v metabolických a biochemických reakcích, jako je syntéza a opravy DNA, syntéza proteinů, syntéza prostaglandinů, transport aminokyselin a aktivace enzymů. Takže každý systém v těle může být ovlivněn stavem glutathionového systému
- ovlivňuje zejména imunitní systémy, nervový systém, gastrointestinální systém a plíce
- má zásadní funkci v metabolismu železa. Nadbytek je stejně toxický jako nedostatek a vede k buněčné smrti
- má roli v průběhu buněčného cyklu, včetně buněčné smrti
- úroveň GSH regulují redoxní změny jaderných proteinů potřebných pro zahájení diferenciací buněk. Rozdíly v hladinách GSH také určují vyjádřený způsob smrti buněk, což je buď apoptóza nebo buněčná nekróza. Správně nízké hladiny vedou k systematickému rozbití buňky, zatímco nadměrně nízké hladiny vedou k rychlé smrti buněk
- její sůl je glutamát. Název je podle jejího obsahu v glutenu (lepek).

Glycin a cystin, aminokyseliny, které obsahují síru

Mají zásadní význam na udržení hemoglobinu v redukovaném stavu, tj. železo ve dvojmocné formě.

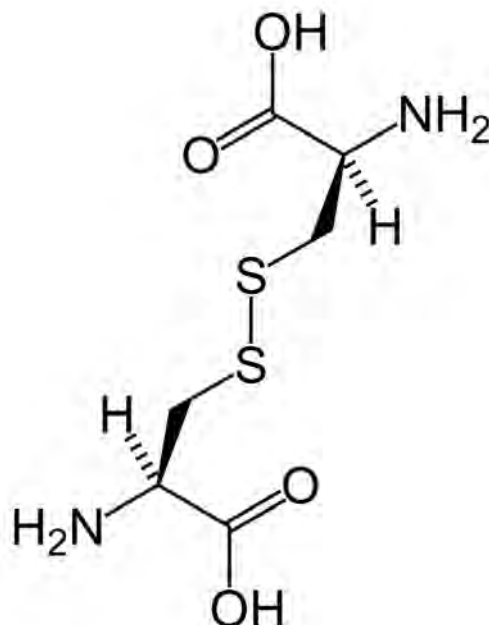
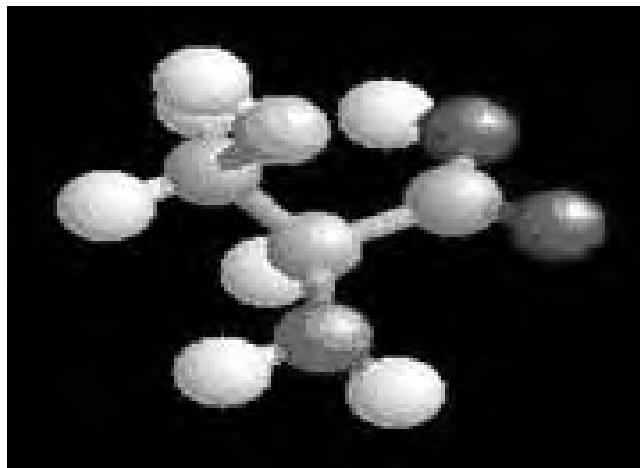
Glycin je nejjednodušší aminokyselina se dvěma uhlíky. Je to neesenciální aminokyselina a je rovněž tlumivým nervovým přenašečem (inhibiční neurotransmitter).



Cystein je neesenciální aminokyselina, která obsahuje síru (sulfhydrylová skupina SH). Významně se podílí na struktuře bílkovin (disulfidové můstky) a na udržení přiměřeného oxidoredukčního prostředí v buňce.

Dále se podílí na syntéze bílkovin albuminu, kreatininu, globulinu, syntéze cholinu, inzulínu, glutathionu a je důležitá pro činnost štítné žlázy.

Její nejznámější nedostatek se projevuje jako kwashiorkor, tj. cirhóza (tuková infiltrace s následnou nekrózou). Cirhózu známe zejména u dětí z tropických krajů, které trpí nedostatkem hodnotných bílkovin.



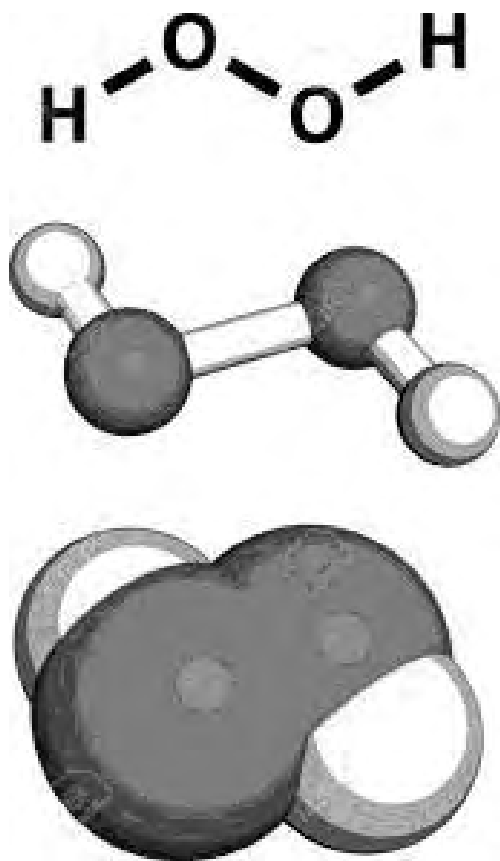
Superoxiddismutáza (SOD) je superoxiddismutáza, enzym zneškodňující superoxidový radikál jeho přeměnou na molekulární kyslík a peroxid vodíku, který může být dále rozložen katalázou nebo peroxidázou. SOD je několik typů. Rozlišují se podle kovu, který je na povrchu či uvnitř lapače. Některý obsahuje měď a zinek, další mangan.

Kataláza (též katalasa) je běžný enzym vyskytující se téměř ve všech živých organismech vystavených kyslíku. Má jedno z nejvyšších čísel přeměny ze všech enzymů. Jde o enzym obsahující železo, tak zvanou hemo skupinu. Kataláza působí jako katalyzátor, který rozloží peroxid na vodík a vodu a molekulární kyslík a na rozdíl od peroxidázy nevede k oxidaci (poškozování) okolních sloučenin.

Peroxidáza je enzym rozkládající peroxid vodíku za vzniku aktivního kyslíku, který často oxida

okolní sloučeniny. Tuto oxidaci pak musí tlumit další lapače. Obsahuje také hemovou skupinu. To znamená, že obsahuje atom železa.

Peroxid vodíku – vzniká v některých dějích v organismu (např. v mitochondriích, v bílých krvinkách, tzv. peroxizómech). Jeho životnost je delší než zlomek vteřiny, a může cestovat po celém těle, kde svým působením může být zdrojem dalších kyslíkových radikálů. Peroxysomy jsou malé buněčné organely, v nichž probíhají některé metabolické oxidativní reakce. Hlavně jsou v buňkách jater a tubulů ledvin a v bílých krvinkách.



Působení vnějších antioxidantů nebo-li potravinových antioxidantů

Vitamíny a antioxidanty se ukládají v částech buněk obsahujících tuk, jako jsou buněčné membrány s obsahem lipoproteinů (jako je cholesterol) a chrání buňky proti různým radikálům.

Vitamin C je nejdůležitější antioxidant. Je obsažen v ovoci, zelenině, cereáliích, bramborách a dalších produktech.

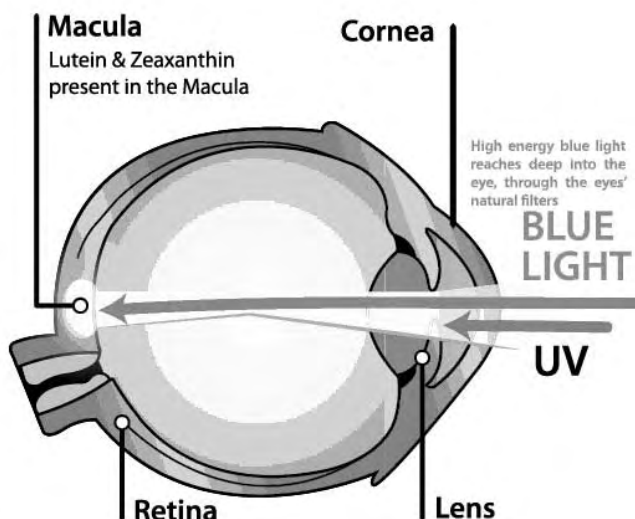
Vitamin E v celém zrna, ořechách, rostlinných olejích.

Karotenoidy – jsou ve žlutém, oranžovém a červeném ovoci a v některých zelených rostlinách. Je jich asi 600 druhů. Provitamin vit. A je obsažen v zelenině, ovoci, vejcích.

Lutein – karotenoid, tělo je někdy schopno přeměnit lutein v zeaxanthin, oba jsou důležité pro zrak, tvoří žlutou skvrnu na sítnici, která je důležitá pro centrální vidění. Tato žlutá barva filtruje škodlivé modré světlo, které je v bílém světle. Nedostatek pak vytváří degeneraci žluté skvrny.

Chrání před nemocemi srdce, rakovinou, vit. E, LDL před oxidací, přispívá k funkčnosti imunitního

systému. Je v listové zelenině, vojtěšce, okvětních lístcích měsíčku, vaječných žloutcích.



Zeaxanthin je společně s luteinem jednou z hlavních komponent makulárního pigmentu. Ukládá se v makule lidského oka odpovědné za centrální vidění a působí jako filtr nebezpečného modrého světla a jako antioxidant. Dostatečný příjem zeaxanthinu v potravě má pozitivní efekt na zrak, zabráňuje degeneraci sítnice.

Důležité zdroje zeaxanthinu: žluto/oranžovo/červené druhy ovoce a zelená zelenina, např. zelí, brokolice, růžičková kapusta, zelené fazole, kapusta, hrášek, dýně, špenát, dále mandarinky, pomeranče i vaječný žloutek, kukuřice.

Lykopen (karotenoid) je nenasycený karotenoid s otevřeným řetězcem, který dodává rajčatům (ale i jiným plodům) červenou barvu. Nejvyšší množství lykopenu je u rajčat. Je obsažen ve vnější slupce a čerstvé rajče průměrné velikosti ho obsahuje asi 3 mg.

Je jedním z nejznámějších antioxidantů rostlinného původu.

Tepelně upravená rajčata obsahují více dostupného (využitelného) lykopenu než rajčata syrová. Při vyšších teplotách se totiž lykopen uvolňuje a v lidském organismu je snáze absorbován.

Lykopen je rozpustný v tucích. Rychlost jeho vstřebávání se zvyšuje vařením rajčat s olejem nebo konzumací s jinými potravinami obsahujícími olej. Jde o potravinový karotenoid, který snižuje možnost vzniku nádorů slinivky břišní, děložního čípku, infarktu myokardu, prostaty. Je obsažen v rajčatech, vodním melounu, červeném grapefruitu, guavě.

Flavonoidy – bioflavonoidy – označovány jako vitamin P. Většina patří do skupiny flavonoidů, které však mají značné strukturální, biochemické, farmakologické odlišnosti. Nejsou nezbytné pro udržování života, ale významně přispívají k podpoře zdraví. Proto je považujeme za esenciální složku potravy (název je odvozen od propustnosti membrán, kterou snižují). Je jich 7 typů, které se od sebe liší. Nacházejí se v ovoci, hlavně v modrých a fialových druzích (hroznové víno, borůvky, černý bez, léčivé byliny).

Jejich princip spočívá v tom, že jsou schopny snadno předávat elektrony dalším molekulám, a proto jsou výbornými antioxidanty. Odfiltrávají škodlivé vlnové délky ze slunečního záření.

Patří sem – kvercetin, rutin, hesperidin, genistein, daidzein a další látky obsažené v potravinách a léčivých bylinách. Jeden z důvodů proč bylinné čaje léčí.

Hlavní druhy flavonoidů

Kvercetin tvoří strukturní kostru pro mnoho jiných flavonoidů, včetně rutinu, hesperidinu, naringinu a tangeritinu. Proanthocyanidiny. Epikatechin.

Alfa-lipoová kyselina – ALA

Jde o nasycenou mastnou kyselinu, která je rozpustná jak ve vodě, tak v tucích. Přeměňuje potravu v energii. Účinná proti rozvoji cukrovky. Snižuje a pomáhá stabilizovat hladinu cukru v krvi. Podporuje látkovou výměnu a může zlepšovat citlivost omezenou poškozením nervů.

Léčí diabetické polyneuropatie, nervové poruchy, snižuje a stabilizuje hladinu cukru v krvi, a tím zamezuje vzniku volných radikálů. Je to velmi silný antioxidant, který se v těle přemění na dihydrolipoovou kyselinu, která je ještě silnější antioxidant. Pomáhá regenerovat vit. C, E, glutathion a další.

Zdroje jsou kvasnice, játra, ledviny, špenát, brokolice a brambory. Organismus si ji vytváří pouze v malých dávkách.

Koenzymy, například NADH, koenzym Q10, alfa-lipoová kyselina a další.

Pycnogenol se získává z kůry borovice hvězdčicovitě. Obsahuje podskupiny antioxidantních flavonoidů tzv. proantokyanidiny – organické kyseliny, které jsou silné antioxidanty, kterých je asi 40.

Koenzym Q10 přeměňuje potravu na energii, silný antioxidant, a má mnohočetné účinky na lidský organismus.

NADH Nikotinamidadeninukleotid – složitá sloučenina vytvořená kolem vitamínu B3 niacinamidu.

Důležité prvky

Selen je nutný k funkci Glutathionperoxidázy.

Železo je potřebné v katalázách.

Železo, měď, mangan, zinek u superoxiddismutázy.

Síra a její sloučeniny jsou obsaženy v aminokyselinách cysteinu, metioninu a pomáhají vyrábět antioxidanty. Jejich nejčastější výskyt je v buňkách.

Čím více je potravin znehodnocena technologickými postupy a čím více se jí sní, tím více se vytvoří v těle volných radikálů, které pak tím více poškodí lidské tělo.

Antioxidanty, pokud jsou pohromadě, působí synergicky, to znamená, že jejich účinnost je větší než pouhý součet.

1. Různé antioxidanty působí proti různým volným radikálům.

2. Některé antioxidanty mohou regenerovat jiné, př. kyselina alfa-lipová a Pycnogenol mohou regenerovat vyčerpaný vit. C., který je zase schopen regenerovat vyčerpaný vit. E.

Kde se nacházejí antioxidanty

Hlavně v nezpracovaných a nerafinovaných potravinách.

Vit. E se z olejů ztrácí při zpracování zrn a pak při mletí obilí.

Bioflavonoidy nacházející se v ovoci a zelenině mají hořkou chuť, a proto jsou odstraňovány rafinací.

Volné radikály napadají neustále naše buňky a každá buňka musí denně odolat 10 000 útokům Vr.

Poškození způsobené volnými radikály

- oxidují tuky, a tím poškozuji tuky v tukové membráně (tzv. lipidová peroxidace), ta pak spustí řetězovou reakci, která zničí tukový materiál v našem těle, pokud ji antioxidanty nezastaví,
- ničí základy nukleových kyselin – což jsou aminokyseliny adenin, thymin, guanin, cytosin a uracil, které tvoří základ DNA, to pak vede k mutacím až nádorovému zvrhnutí,
- poškození bílkovin – což jsou tělesné komponenty, ty pak nefungují efektivně, poškozuji se zejména kolagenní vlákna v kůži (tuhá kůže nebo ochablá či pergamovitá kůže), ochablé svaly,
- poškozuji enzymy, které nefungují účinně při řízení biochemických reakcí a ani opravené nejsou schopny napravit škodu způsobenou volnými radikály.

Model vyvolání rakoviny volnými radikály

- poškodí DNA, a to vyvolá mutace, které se mohou zvrhnout v rakovinné buňky
- mohou aktivovat onkogeny, tj. geny, které pak mohou způsobit nádorové bujení
- potlačí imunitní systém a tím zbaví tělo ochrany proti rakovině
- aktivují karcinogeny nebo prokarcinogeny
- poškodí buněčné membrány a zbaví účinnosti jejich senzorické mechanismy, které omezují abnormální růst i abnormální reprodukci buněk.

Působení volných radikálů u některých nemocí

- onemocnění srdce
- volné radikály poškozuji apolipoproteiny, které vážou na sebe cholesterol a mění dobrý cholesterol ve špatný a ten se pak ukládá do stěny arterií
- napadají také červené krvinky, které pak tvoří abnormální staženiny a ucpávají arterie
- poškozuji výstelku arterií a tím dochází k snazšímu uložení cholesterolu.

Artritidu způsobuje zánět, který produkuje velice mnoho volných radikálů, které pak poškozuji kloub.

Šedý zákal – sluneční UV paprsky (pokud zasáhnou bílkoviny v čočce), vytvoří volné radikály, které následně tyto bílkoviny (proteiny) poškodí. Proteiny nejsou číré, ale zakalené. Rovněž vysoké hladiny glukózy v krvi při cukrovce vytvářejí volné radikály škodící očním čočkám.

Nadprodukcí volných radikálů způsobují tabákový kouř, smog, sluneční paprsky, tuky a cukry podporují jejich vznik, zvýšená spotřeba kyslíku při námaze zvyšuje jejich tvorbu.

Většina volných radikálů vzniká v těle jako produkt při metabolických procesech.

Prospěšnost volných radikálů

- ničí se jimi bakterie v organismu
- s jejich pomocí se získává energie
- ovlivňují metabolismus

Doporučené dávky některých Ao

100 – 400 IU vit. E

17 000 – 50 000 mg karotenoidů

250 – 1 000 mg vit. C

Každá buňka je denně vystavena asi 10 000 útokům volných radikálů.

Jedna cigareta je asi 60 miliónů volných radikálů.

MUDr. Jan Doležal

ELEKTROSTATICKÉ POLE V ATMOSFÉŘE A POČASÍ

V čísle 1/2017 Psychoenergetika byl uveden článek o pokusech s řízením počasí, ve kterém L. A. Pochmel'nych popisoval nové technologie zásahů do vývoje počasí. Uváděl v něm řadu příkladů využití v Rusku, Jordánsku, Argentíně a v Mexiku. V této části popisuje výše uvedený autor teorii vlivu atmosférického elektrostatického pole na vývoj počasí.

Nová teorie

Dnes se zamlčuje a drží v tajnosti, že k oteplování atmosféry nedochází jen tím, že by v ní byl obsažen CO_2 v množství zlomků procent v porovnání s O_2 a N_2 , ale také z emisí elektronů v globálním měřítku z pevninských přenosových soustav. V důsledku toho vzrůstá teplota z kondenzace vodních par na elektronech, které se emitují z elektrického vedení. Polovina tepla z ohřevu atmosféry je teplo z kondenzace vody do atmosférického aerosolu. Voda se z povrchu moře vypařuje působením slunečního záření. Ve formě vodní páry se přesunuje nad pevninu. V atmosféře dochází k zajímavému jevu, vodní pára se nemůže změnit na kapalinu, nejsou-li v atmosféře obsaženy kondenzační centra – jádra. Pokud jsou obsažena kondenzační jádra, pak pára na nich vytvoří aerosolové částice, musí to být nějaký prach. Ale podle teorie L. A. Pochmel'nych plní funkci kondenzačního jádra především elektrony. Oficiálně se dnes elektrony neuznávají za kondenzační jádra. To je neštěstí našeho meteorologického systému. Technologie navazující na výše uvedenou teorii dokazuje, že se mění pouze počet iontů v atmosféře. Oficiálně se tvrdí, že těmito jádry je mořská sůl, prach ze sopek, nebo obyčejný prach. Nová teorie vede k závěru, že hlavními kondenzačními jádry v atmosféře jsou elektrony! Ty se samozřejmě připojují k molekulám. Proces probíhá tak, že sluneční záření přeměňuje vodu na vodní páru a vynakládá na tuto přeměnu energii. Tato energie je obsažena v molekulách, je to tedy potenciální energie, která může být potom zase uvolněna. Všechny molekuly vody v atmosféře obsahují takovou potenciální energii. Tato energie se mění v tepelnou energii v případě, kdy se na těchto elektronech vytváří kapalně aerosolové částice, voda ze skupenství plynného přechází do skupenství kapalného. Když se tedy molekuly vody spojují do jedné kapky, uvolňuje se velké množství tepla. Je to vlastně zpětný proces, uvolňuje se teplo, které molekuly vstřebaly při vypařování. To je zákon zachování energie. Kapky postupně rostou, až jsou z nich částice větší než $1\ \mu$, které vytváří mraky. Dokud jsou menší, tvoří pozadí, které je pro nás průhledné, přestože je v nich obsažena vlhkost.

Vznik aerosolových částic a mraků

Všeobecně se uvádí, že molekula vody je neutrální. Není to tak úplně přesné. Molekula obsahuje dva náboje, jeden kladný a druhý záporný, které společně dávají nulu, protože jeden se rovná druhému. Jenže nejsou na jednom místě, jsou rozptýlené. V prostoru jsou od sebe vzdáleny, takže molekula je vlastně takový elektrický dipól. Ve skutečnosti je to dipól, kvadrupól, oktopól, tedy různé stupně polarizace. Hlavní je, že funguje jako dipól a je velice citlivá k vnějšímu elektrickému poli. Uvedené elektrické pole vytvářejí elektrony. My vypouštíme elektrony a všechny molekuly vody, které tam jsou, okamžitě začnou na přítomnost těch elektronů reagovat a připojovat se k nim, vzniká tím aerosolová částice. Potom se spojují další molekuly vody a vzniká první vrstva, druhá, třetí až stá atd. Částice postupně

narůstá až do rozměru částic tvořící mraky. Proces dále pokračuje až do rozměru částic srážek, které potom začnou vlivem gravitace padat. To je za situace, kdy se mnoho takových částic v atmosféře aglomeruje a když je teplota pod $0\ ^\circ\text{C}$, začnou vznikat kroupy. V atmosféře existují vzestupné a sestupné proudy. Aerosolové částice se v mraku pohybují v závislosti na síle vertikálního proudu nahoru a dolů. Na průřezu kroupy jsou vidět jednotlivé vrstvy (3 až 5), jak procházela vlhčím, nebo sušším prostředím. Velké kroupy padají z výšky až 15 km. Stoupající proudy jsou velmi silné, které vytváří kroupy a bouřky. Bouřky z toho důvodu, že vzduch, který nás obklopuje je elektricky nabit, má záporný elektrický náboj. Přízemní vrstva atmosféry je nabitá záporně. V oficiální vědě se tvrdí, že je nabitá kladně. Záporný náboj se vytváří stoupajícím prouděním, které prochází systémem vyvážených částic mraků jako sítím. Na těchto částicích se akumuluje elektrický záporný náboj. Protože země je nabitá záporně, je záporně nabitá i spodní strana mraků. Když se tento záporný náboj neustále akumuluje, je nakonec tak silný, že mezi zemí a oblakem změní elektrické pole svoji polaritu. V normální okolní atmosféře je elektrické napětí zaměřeno od shora dolů, tedy od kladného náboje k zápornému, a pod oblakem je to naopak. To znamená, větrem se tak dobře přenáší náboj, je ho tam stále více, zvyšuje se potenciální náboj oblaku. V tom mraku se akumuluje ohromné množství záporného náboje, až se tím změní elektrické pole natolik, že udeří výboj. Záporný náboj ve spodní části mraku se tak neutralizuje, jenže ten vzestupný proud ho zase obnoví. Oficiální názor neuznává tuto skutečnost, používají dosud klasický model elektriny země a atmosféry, proto v jejich pojetí je spodní atmosféra nabitá kladně.

Vesmírný prostor

V souladu s klasickou teorií je vesmírný prostor elektricky neutrální, protože kdybychom připustili, že není neutrální a při tom je nekonečný, tak u nás tedy bude nekonečný potenciál. To je z matematického hlediska prostě nemožné. To nebude možné nijak vyřešit. Proto se vychází z toho, že vesmírné prostředí je elektricky neutrální. Ale ví se, že mezi zemí a atmosférou je elektrické pole, které je možno změřit. A tak to fyzici vysvětlují tak, že země má záporný náboj a atmosféra kladný. Ten kladný náboj atmosféry je kompenzován záporným nábojem země. Oba náboje tedy v průměru dávají nulu, aby jim to sedělo s nulovým okolním vesmírem. Nová teorie naproti tomu říká: Tak to není, to vše je logika, která říká, že nikoliv, vesmír je nabit. Tím vesmírem probíhají elektrické vlny, které nabíhají na naši sluneční soustavu. Je dokonce možné změřit periodu elektrické vlny nabíhající na Slunce. Je to 22letý sluneční cyklus, či 11letý cyklus. Je to možné pozorovat přes skvrny na Slunci. Všeobecně se považuje tento jev jako následek vnitřních příčin přímo na Slunci. Z logiky, která je zde rozvinuta, je to následek vlivu vesmírného prostředí na Slunce. Jsou to elektrické vlny, které nabíhají na sluneční soustavu. A jak prochází sluneční soustavou, vytváří rozdíl potenciálů mezi Sluncem a vesmírným prostředím, protože tam je úplně jiný poměr podmínek neutrality mezi Sluncem a tím prostředím. Když se mění hustota vesmírného prostředí, mění se i elektrický náboj Slunce. Aby tomu tak bylo, musí mezi Sluncem a vesmírným prostředím procházet elektrický proud. To je efekt, který pozorujeme v podobě sluneční korony. Fakticky se jedná o elektrický výboj, radiální od Slunce. O tom ve fyzice nikdo nemluví. Je to v podstatě uzavřená koule s nepravidelnostmi, někde hustší, někde řidší,

neustále dynamická, jednou se v protuberancích zvedá, potom zase klesá. Je to velice složité, sluneční korona je fakticky elektrický korónový výboj mezi Sluncem a vesmírným prostředím. To logicky vyplývá z jedné jednoduché výtky, která se týká vzorce Coulombova zákona a malé korekce v něm.

Coulombův zákon

Máme základní vzorec a přidáme další komponentu. Coulombův zákon vypadá následovně: Elektrická síla se rovná – číselný koeficient, potom je tam elektrický náboj Q_1 násoben elektrickým nábojem Q_2 a dělí se to vzdáleností mezi nimi na druhou.

$$F = (k/\epsilon_r) * (Q_1 * Q_2)/r^2$$

Z tohoto vzorce se vycházelo. Vzorec říká, že nezáleží na tom jaká vzdálenost, zda je natolik malá, že je porovnatelná s rozměrem atomu, nebo naopak tak velká, že je porovnatelná s rozměrem galaxie. Je to jedno, jde o univerzální vzorec. Jaký je to mechanismus? Okolo náboje tu je elektrické pole (může být znázorněno v podobě paprskových linií. Jak jsou ty linie dlouhé, se rozumí, že jsou nekonečné.) Ten vzorec jasně říká, že na vzdálenosti nezáleží. Co znamená, je-li siločára nekonečně dlouhá? To znamená, že náboj Q_1 působí na náboj Q_2 nějakou svoji linií. Ale co když mu do cesty postavíme jako překážku nějaké těleso? Změní se tím působení náboje Q_1 na náboj Q_2 ? Uvedený vzorec říká, že se nezmění, protože vedle toho tělesa je prázdný prostor. Pro prázdný prostor má tento vzorec tuto podobu, takže vůbec není důležité, zda jsme tam to těleso umístili, nebo ne. Ukazuje se, že pro tento vzorec je hmota absolutně průhledná pro elektrostatické pole. To je velmi zajímavé. Na jednu stranu působí, na druhou má být průhledná? Tato věc se vyučuje ve škole v oficiální fyzice. Zde není zohledněna ta skutečnost, že působením elektrického pole na nějaké těleso se ztrácí intenzita, jako když světlo ztrácí na svoji intenzitě, když prochází matným sklem. Nebo když světlu postavíme do cesty překážku, za ní vzniká stín. Z toho vyplývá, že v souladu se zákonem zachování energie, že za tím tělesem musí být elektrostatický stín. To dále znamená, že za tímto tělesem, je-li dostatečně tlusté, toto pole nebude a druhý náboj Q_2 nebude vystaven silovému působení náboje Q_1 . Jinou věcí je, že se to těleso může polarizovat a mohou tak vznikat složitější efekty, ale pole tělesa Q_1 nedosáhne k náboji Q_2 . Způsob, jakým je napsán tento zákon, je příkladem porušení zákona o zachování energie. Ten je ve fyzice tím nejdůležitějším. Od dob, kdy tento zákon Coulomb sestavil, si toho nikdo nevšímá. Abychom to napravili, stačí sem dopsat jednu funkci, jedná se o exponenciální funkci. Všechny zákony o zeslabování světla a vlny jsou popisovány touto funkcí. To znamená velice podstatné zeslabení daným tělesem. Zde je nutné dopsat do vzorce tuto funkci a dále hustotu hmotnosti a ještě něco. V tomto zákonu vlastně chybí jeden člen, chybí tam násobitel. Existuje Eulerovo číslo e , které se rovná přibližně 2,7 (přesně je to 2,71826...atd.). S rovnicemi v podobě minus, dále jde hustota hmotnosti násobená vzdáleností a dělená určitou konstantou, která je nazvána α (alfa).

$$e^{(-\rho r/\alpha)}$$

Takto vypadá mocnina této exponenciální funkce. Hustota hmotnosti, sama hmota ovlivňují náboj, tj. hustota hmotnosti prostředí. Čím vyšší je hustota hmotnosti, tím rychleji se zeslabuje elektrické pole. Ve vakuu je to tedy nula, k žádnému zeslabení nedochází, ve vzorci zůstane Jednička (1). Jenže žádné vakuum neexistuje. Nikdy a nikde. V přírodě žádné vakuum

není, je tam éter. Tím nejdůležitějším v tom vzorci je, že Coulombovův zákonu chybí nejdůležitější přírodní exponenciální funkce. To, že v tom zákonu chybí, to přeci není pouze nějaká náhodná chyba. Můžeme se domnívat, že ji odtud vědomě a cíleně odstranili. Historicky od dob Coulombových to nevěděli, on svoje pokusy dělal v laboratoři. Musel vědět, že když se vzdálenost dvou nábojů zdvojnásobí, tak se elektrická síla sníží 4x. Jestliže se vzdálenost ztrojnásobí, tak se sníží 9x. Vše bylo v pořádku. Model tedy funguje pouze v laboratoři. V laboratorních vzdálenostech funguje vzorec normálně. Pokud by bylo měření přesnější, bylo by možné zjistit vliv éterového větru. Tehdejší přístroje však takové přesnosti nedosahovaly, nyní již je to možné. Tato konstanta se ukazuje být velmi důležitou. Ukazuje, jakou vrstvu hmoty je třeba vzít, aby po průchodu touto hmotou elektrické pole zesláblo x -krát. Vypovídá to o tom, že ta vrstva nemusí být vůbec tlustá, např. pouze 50 - 70 g/cm², je-li to voda, tak 70 g/cm², je-li to olovo, pak 10x méně. Je možné udělat experiment, ve kterém umístíme někde elektrický náboj, budeme vědět, jaké tam bude elektrické pole, pak ho obklopit tím stínidlem, změřit a přesvědčit se, že to pole bude slabší. Výsledný upravený Coulombův vzorec bude vypadat následovně:

$$F = (k/\epsilon_r) * (Q_1 * Q_2)/r^2 * e^{(-\rho r/\alpha)}$$

Elektrostatické pole v mraku

Pro atmosférickou elektřinu je klasická elektrodynamika absolutně neupotřebitelná, právě kvůli této konstantě. Ona vypovídá o tom, že v atmosféře se ta vrstva, po jejímž průchodu elektrické pole zeslabuje trojnásobně, přibližně se rovná 600 m. Zde tedy Coulombův zákon stejně neplatí. Proto je také pro mnohé fyzika atmosféry záhadou. Proč, když měří elektrické pole pod bouřkovým mrakem, je daleko menší než 30 kV/cm, který v příručkách figuruje jako napětí výboje? A tady není žádných 30 kV/cm, dokonce ani 1 kV a méně, o dva řády méně a přesto dochází k výboji. Tato teorie vysvětluje, že zdrojem tohoto elektrického výboje je samotný mrak. Uvedené elektrické pole u mraku dosahuje 30 kV/cm. Pouze do země to nedojde. Dokonce můžeme vypočítat, když známe výšku mraků, např. 1 km, a když víme, že každých 600 m se 3x zeslabuje, můžeme vypočítat o kolik. Ale fakticky je ten výboj výše než 1 km, možná třeba 5 km. Proč je tedy při výboji vybíjející napětí daleko nižší než v laboratoři? To znamená, že v atmosféře není klasická elektrodynamika funkční. Proto je nutné počítat s využitím této konstanty, která je změřena a celkem dobře potvrzena, že je asi 70–75 g /cm². Je to taková absolutní konstanta, která vychází z toho, že atomové jádro je pro elektrostatické pole absolutně neprůhledné. Když mluvíme o tom, že je pro elektrostatické pole neprůhledná hmota, tak máme na mysli neprůzračné atomové jádro v mezích 10–13 cm. Pouze to jádro je neprůhledné a všechno ostatní je průhledné.

Závěr

Doplnění elektrostatiky do termodynamického modelu by přineslo prostředky k poznání atmosférických dějů a následně pak ke snížení nebezpečnosti některých povětrnostních jevů.

Pramen: YouTube video - L. A. Pochmel'nych: Průmyslové řízení počasí - podle českých titulků zpracoval

Ing. Jan Dolejš

Prof. Ivo Telec: „Svět je otevřený i pro přání nemocných lidí.“

Zveřejněno v TCM Revue od Jana Hovorky, dne 1. prosince 2018.

Výjimečná kniha o léčitelství a právu, která u nás nemá obdoby, vyvolává pozornost a zájem. Poprvé předkládá odborné i laické veřejnosti opěrné body – informace, fakta, zkušenosti či platná právní ustanovení ze zahraničí, samozřejmě i názory, návody k uvažování, hodnocení i postupům. Přesvědčivě naznačuje a ukazuje prolínání světů a škol filozofie, vědy, historické zkušenosti lidstva s duchovním rozměrem včetně pochyb, co všechno víme, ale (ještě) neznáme. Nejen v oblasti lékařské a zdravotní péče, léčitelství, ale i našem právním prostředí, a hlavně pro zákonodárce (!), je dílo profesora Telce nejen mimořádné, ale hlavně potřebné.



Kdo by měl Vaši knihu číst – lékaři? Státní a ministerští úředníci? Praktici? Adepti na léčitele? Nemocní?

Primárně to je kniha o platném právu. Proto se jmenuje Právo přírodního léčitelství. Určena je ale nejenom soudcům, úředníkům veřejné správy, advokátům a podobně. Čtenářský okruh tím není zdaleka vyčerpán. Myslím, že mnohé přínosné informace v ní nalezenou i samotní léčitelé či, jak říkáte, i adepti na léčitele. A také lékaři a další zdravotníci, kteří se věnují komplementární a alternativní medicíně. Nevím, zda zrovna nemocní lidé čtou takové knihy! (smích). Každý „zdravý nemocný“ si ale může v knize něco zjistit o svých právech. Třeba ve sporu s „rádoby léčitelem“, kterému chybí schopnosti nebo znalosti, nebo s někým, kdo přecenil své síly anebo se jen prostě spletl. I dobrý léčitel s nadáním „shůry“, stejně jako hudební virtuos, nemusí mít pokaždé svůj den. Stačí únava nebo zákaznický rozptýlená pozornost a léčitel může přivodit klientovi újmu špatnou radou. Třeba o složení čajové směsi. To všechno jsou vážné věci, protože se týkají zdraví. Někdy dokonce i života. S tím se ale setkáváme i ve zdravotních službách a kdekoli jinde, advokacii nevyjímaje.



Čtenáře by snad mohlo zajímat, že se u nás jedná o první odbornou knihu tohoto tematického zaměření. Například v Německu nebo Švýcarsku, ale i ve Francii, nemluvě o USA, léta existuje řada publikací o léčitelství a právu včetně obhájených disertací. Pro nás mají význam i německá soudní rozhodnutí, protože máme v něčem dosti podobné právní řády.

Některá další témata čtenáři najdou ve volném pokračování pod názvem Právo komplementární a alternativní medicíny, které vyjde na jaře příštího roku. Bude více zaměřeno na zdravotní služby.

Jak lze definovat léčitelství? Není to prostě kategorie činností, zaměřujících se na ovlivnění zdravotního stavu bez zdravotnického vzdělání, jejíž provozovatelé se považují za víc, než jsou? Nejsou nelékaři s neakreditovaným vzděláním a jen minimem znalostí o lidském těle příliš troufalí, nabízejíce uzdravení? A jak lze léčitele kontrolovat, když to se zárukou nelze ani u lékařů sdružených v ČLK?

Pokus o každou definici může být ošidný. Vždy tam bude něco chybět! (smích). Výslovnou definici léčitelství v našem právu sice nenalezneme, ale můžeme ji snadno vyvodit. Vycházíme z občanského zákoníku z roku 2012, který s léčiteli počítá u závazku péče o zdraví. Stejně tak živnostenský zákon z roku 1991, když hovoří o přírodních léčitelích. Odtud byl převzat i název knihy. Původně se jedná o švýcarský výraz. Také vycházíme ze dvou vládních usnesení z let 2009 a 2011, která obsahují důvodovou zprávu k občanskému zákoníku. Vláda v nich výslovně hovoří o léčitelích. Jedná se o péči o zdraví, která pojmově nespadá pod zdravotní služby ani pod jiné druhy zdravotní péče, protože má jiné znaky. Nespadá tedy ani pod pedikérské služby nebo rekondiční masáže či pod prodej léčivých čajů apod. Ovšem ani pod pastorální medicínu, která je spjata s náboženskou svobodou.

Stručně řečeno, půjde o takovou péči o zdraví, která se zásadně vymyká způsobům tzv. školské či vědecké medicíny. Léčitelé totiž nejsou vázáni vědeckým postupem, jako je tomu ve zdravotních službách a u zdravotnických povolání. Samozřejmě, že některé oblasti se překrývají nebo mohou být hraniční. Mění se ostatně i zdravotnické obory a povolání. Někteří léčitelé působí na zdraví pomocí zvláštních osobních schopností, či to o sobě alespoň tvrdí. Léčitelé mají svá vlastní pravidla čili postupy lege artis. V hlavních léčitelských oborech jsou u nás zavedeny oborové standardy a etické kodexy. To, co u nás bývá řazeno do léčitelství, je v některých jiných zemích součástí

zdravotních služeb. Sama hranice mezi zdravotní službou a léčitelskou službou je spíše umělá a formální. Nemocné lidi zajímá hlavně účinnost či alespoň naděje na uzdravení nebo udržení kvality zdraví.

Podle občanského zákoníku se v některých léčitelských oborech jedná o smlouvy odvázné v právním smyslu, protože jejich plnění je vázáno na skutečnosti přírodovědně nejisté existující nebo působící. Služby jsou plněny s nadějí na budoucí zdravotní přínos, který je objektivně možný. Metafyzický prvek, pakliže by se o něj mělo jednat, totiž nelze přírodovědecky zkoumat, leda jeho vnější projevy. Nelze jej tímto poznávacím způsobem ani potvrdit, ani vyloučit. Zároveň je existence nebo působení tohoto prvku podporována důkazy filozofickými, teologickými nebo náboženskými, což je z poznávacího hlediska objektivně dostatečně tak, že nejde jen o něčí blud.

Máte ale pravdu v tom, že někteří léčitelé trpí sebepečováním a považují se za někoho, kdo snad není hoden toho, aby platil daně nebo měl cedulku na dveřích s provozní dobou. Žel, léčitelství přitahuje i psychopatologické osobnosti. To se však děje i jinde, třeba v psychologii nebo politice. Jedno z použitelných hledisek, jak poznat normálního léčitele, spočívá v tom, zda „ví, co patří císaři, a co Bohu“. To, co patří „císaři“ si ovšem často hledí právní ochrany slabší strany, kterou je nemocný člověk. Proto třeba ty zmiňované „cedulky“ na dveřích pro zákaznické účely a zákaznická ochrana před klamavým konáním nebo klamavou reklamou. Léčitelské spektrum je totiž velmi široké a nelze vyloučit nekalé praktiky na úkor nemocných. Ani tady to ale není žádnou zvláštností, protože nekalé praktiky se vyskytují všude.

Někteří léčitelé skutečně mohou být nadměrně troufalí anebo dokonce podvodní. Stejně jako jiné profese. Setkali jsme se již s podvodnými lékaři i podvodnými advokáty. V Německu to už dávno vyřešili přísně, totiž odbornou zkouškou léčitelkou, která je zdravotnědná a sleduje možnost spolupráce mezi léčitelem a lékařem. V Lichtenštejnsku zařadili léčitele přímo mezi zdravotnická povolání. Nejde o to, zda stát je malý, anebo velký, nýbrž o to, který z více právních modelů byl kde přijat. Vše má své výhody i nevýhody, které nutno poměřovat. Hlavním ukazatelem je ústavně zaručené sociální právo na ochranu zdraví včetně svobodné volby péče o vlastní zdraví. Někdy až příliš hájíme léčitele, kteří jsou u nás 28 let svobodní. Měli bychom hlavně chránit nemocné a oslabené lidi. Specifická kategorie tvoří duchovní léčitelé při výkonu náboženské svobody, která není zúžena jen na registrované církve a náboženské společnosti. Knížka upozorňuje na významné rozhodnutí německého Spolkového ústavního soudu, který ústavně konformně oddělil duchovní léčitele od „běžných“, řekněme „vystudovaných“ léčitelů rázu spíše intelektuálního. A samozřejmě od zdravotních služeb. Ostatně i u nás máme tzv. léčitelkou církev.

Státy řeší tyto otázky ve veřejném zájmu na ochraně zdraví tak, že posuzování podléhá správnost léčitelského postupu podle příslušného léčitelského oboru a jeho pravidel. Dochází k tomu tehdy, jestliže někdo reklamuje službu nebo uplatňuje náhradu újmy; třeba jen zbytečné cestovní výdaje. Tedy, zda ten, kdo se zabývá například astromedičinou, postupoval v konkrétním případě astromedicínsky správně. Nikoli chybně podle špatně sestaveného zdravotního horoskopu apod. Více ani nelze od správních orgánů očekávat. Stejně tak by u nás postupoval soud ve sporu mezi klientem a léčitelem, zda léčitel praktikoval správně, anebo ne. A zda přivodil újmu, nebo nikoli. Správnost v těchto věcech posuzujeme podle pravidel léčitelského oboru, tedy například podle pravidel bylinářství. Reklamovat můžeme jakoukoli službu. U duchovního léčitelství správnost odpovídá náboženským pravidlům. S vědou to nemá nic společného, leda by došlo ke shodě.

Stejně jako ve zdravotních službách se ani v léčitelství právně neodpovídá za výsledek, tedy za uzdravení či zmír-

nění utrpení, které nemusí pokaždé nastat anebo může být jen krátkodobé. Výsledek totiž může odviset od celé řady okolností na straně pacienta či klienta včetně nutnosti změny životního stylu, změny chování apod. Odpovídá se tu za odbornou správnost vynaložené snahy o dosažení výsledku. Pokud zůstaneme u příkladu astromedicíny, půjde o astromedicínskou správnost postupu ve snaze o příznivý zdravotní výsledek. Mimochodem, indický Nejvyšší soud rozhodl o tom, že astrologie je věda. Konvence o tom, co je věda, jsou totiž různé a proměnlivé. Astrologie také výslovně uznává česká vláda svým nařízením. Rozumím však, že pro někoho může být takovýto obraz světa k smíchu a chce se výhradně léčit například vysoce invazivním psychochirurgickým zákrokem s nevratnými změnami. Jinak se k tomu všemu také postaví hinduista, stoupenec New Age nebo římský katolík či ateista anebo tzv. vědecký skeptik. Ideologii je ve světě mnoho, stejně jako rozbouraných emocí. Stát svým právem ale tyto otázky neřeší. Není povolán k rozhodování ideologických nebo náboženských třenic mezi lidmi. Stát jen chrání veřejné blaho snášenlivostí na pozadí svobody, které je základem společenského pokoje a míru. Tedy i základem běžného soužití rozdílných lidí, aniž bychom se vzájemně napadali, kdo je hloupý nebo chytrý, anebo zesměšňovali.

Jak byste načetl ideální situaci koexistence a efektivního využití mezi standardní medicínou, metodami z jiných demografických a geografických okruhů, lidovými metodami a recepty, psychosomatickými a dalšími obory? Pomohl by nějaký „Výzkumný ústav sjednocení metod“, důrazné vyškrtnutí těch, které tzv. nemají vědecké ověření, jiné normy?

Medicína se celosvětově vyvíjí. Dnes se již běžně hovoří o integrativní medicíně, která zahrnuje různé přístupy ke zdraví a nemoci. Orientální lékařství nevymijáme. Mění se i sama filozofie zdraví a obrazy nemoci apod. Částečně to je dáno globalizací obchodu a proměnami náboženství a dalšími činiteli. Svět je otevřený i pro přání nemocných lidí. Pravidla koexistence jsou ve světě známá a někde i zavedena. Například v rámci slavné a prestižní Mayo Clinic v USA. Příkladem integrativní medicíny u nás jestátní zařazení terapeuta a specialisty tradiční čínské medicíny mezi zdravotnická povolání a obory zdravotních služeb v loňském roce. Svět je ale v pohybu. Proti takové integraci se politicky seskupila zájmová korporace lékařů ve snaze o její zrušení. O řadě věcí ale nelze vést racionální a fakty podloženou debatu, protože mnoho lidí se zmitá ve svých negativních emocích a předsudcích. Vlastnost nedůvěrivosti je mezi lidmi poměrně hodně rozšířena. Je-li navíc spojena s neznalostí, předsudečností a pyšností, těžko dojit k jakémukoli rozumnému závěru. Rozhodují pak jen mocenské nahodilosti a emoční výkřiky.

Nemocnému bývá jedno, zda byl uzdraven dostatečně „vědecky“ anebo vědecky méně spolehlivě či dokonce nespolehlivě. Odvisí to ale i od povahy nemoci a samozřejmě od použité techniky. Nelze proto paušalizovat.

Psychosomatika, kterou jste zmínil, samozřejmě není léčitelství, ale běžný obor zdravotních služeb a lékařská odbornost. Celkově vaše otázka asi směřuje k celostní medicíně jako přístupu k člověku. Tomu samozřejmě nikdo a nic nebrání. Vámi uvažovaný „výzkumný ústav“ by asi k ničemu nebyl. Rozdělování na „vědecké“ a „nevědecké“ je totiž zatíženo ideologií a světonázorem a samozřejmě i negativními emocemi. Sama věda je ale otevřená. Víme, že o hmotě toho víme málo. Spory se týkají tzv. biopolí a mnoha jiných věcí, ale i čaker nebo meridiánů z tradiční čínské medicíny, které lze teoreticky vysvětlit. Západně konvenčně mluvíme spíše jen o hypotézách účinnosti, které pracují s kvalitativními vlastnostmi hmoty. Proto se vymykají měření kvantity.

Je svobodnou vůlí nemocného člověka, zda na sobě zkouší tradiční nebo přírodní léčbu, o níž se vedou přírodo-

vědecké spory v rámci dnešní konvence. Zejména u chronického onemocnění anebo u medicínsky nevysvětlitelných příznaků, kdy dosavadní postupy byly bezúspěšné, takovému člověku ani moc jiného nezbývá. Tradiční a přírodní prevence nebo léčba bývá podložena dlouhodobým používáním a generačně předávanými a zobecněnými zkušenostmi. Proto nikdo rozumně nevyžaduje multicentrické dvojité zaslepené pokusy, jestliže máme dostatek poznatků jinak. Tak se k tomu také staví lékové právo u tradičních rostlinných léčivých přípravků v celé EU. A přitom se jedná o specificky účinné přípravky s léčebnými indikacemi. Nikoli o doplňky stravy.

Celkově ale musíme rozlišovat, kdy se jedná o praktiky s medicínskými důkazy v biofyzice, biochemii a bioinženýrství, a kdy půjde o důkazy psychologické. Nejen v klinické psychologii nebo psychoterapii, ale dilem i v psychosomatice, která přes veškerou biofyziku a biochemii používá i některé techniky psychoterapeutické.

Víte, nepovažuji za šťastné přírodovědecké dělení na „vědecké“ a „nevědecké“ za každou cenu. Někdy totiž stačí, zda určitý postup dává rozumný fyziologický nebo psychologický smysl. Anebo smysl duchovní, pokud na něj záměrně nezapomínáme podle našeho ateistického nebo agnostického světónázoru. Například tzv. duchovní léčitelství vůbec nezajímají otázky vědeckosti, protože věda je spjata s hmotou a rozumem, kdežto zde hraje hlavní roli cit, vnuknutí a podobné „jemnější“ způsoby poznání. Slovo „energie“ je zde používáno v metafyzickém smyslu vitální síly. Nikoli fyzikálně. Stačí si jen vzpomenout na biblické záznamy křesťanů. Často se tak děje ve spojení s individuálním nadáním. U léčitelů mluvíme o různé míře senzibility jako kvalitativní vlastnosti. U nemocných lidí zase o kvalitativní míře sugestibility nebo hypnability. I když zrovna s hypnózou není radno si zahrávat ani v klinické praxi. Proto i zdravotní výzkum léčitelství bývá pojmán hlavně jako kvalitativní zdravotní výzkum, který má obecně uznávané výzkumné metody. Svou roli v praxi sehrávají i přání nemocného, jeho světónázor, kultura apod. Nemocný člověk je ostatně vždy „pánem zakázky“. Právě to platí i pro zdravotní služby a je to v zájmu ochrany poskytovatelů těchto služeb. Jinak by totiž nesli odpovědnost za to, zda se nemocný uzdravil.

Jsou relevantní metody, které vycházejí například z duchovních nebo náboženských postojů, ve srovnání se západní medicínou?

Vše, co může mít, alespoň potenciálně, zdravotní přínos převyšující zdravotní nebezpečí, je významné. Záleží ale samozřejmě od konkrétní situace a zdravotního stavu vůbec. Tam, kde má místo urgentní medicína nebo hrudní chirurgie, nebudeme samozřejmě podávat přírodní látky proti chronickým nemocem nebo ke zdravotní prevenci. Leda podpůrně.

Možná bychom se ale divili, jak hojně je u nás rozšířena duchovní péče o pacienta. Myslím tím nemocniční kaplany a oddělení duchovní péče některých našich nemocnic. Dobře, že si uvědomujeme, že lidé nejsou „biofyzikálními a biochemickými stroji“ podléhajícími bioinženýrství. Ve zdravotních službách si duchovní péče hledí vlastní právní linie. Některé nemocnice vedle sebe poskytují obojí služby. V léčitelství ale nemusíme vést žádnou formální hranici. Možná v tom spočívá jedna z přitažlivostí léčitelství a jeho poměrné oblíbenosti a stálosti mezi lidmi. Není totiž tak svázáno předpisy jako zdravotní služby.

Málo se ví kupříkladu to, že Česká společnost pro klinickou pastorační péči je součástí České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně. Divím se proto, že právě z lékařských stran někdy zaznívají profesní odsudky léčitelství. Nemalá část léčitelství totiž pracuje právě s duchovním prvkem či alespoň s jeho předpokladem podobně jako klinická pastorační péče. Dochází-li k rozporům mezi lidmi a jejich skupinami, většinou za tím stojí spory světónázoro-

vé, náboženské nebo obchodní. Žel, nemocní pak bývají až na posledním místě.

Je vůbec možné prolomit hranici mezi „sisyfovskou“ obranou čistoty vědy a materialistickými parametry důkazů, a tisíciletými postupy, vycházejícími ze zkušeností a výsledků, být s jinou terminologií, vnímáním hmoty, odlišným teoretickým vybavením a podobně?

To je velká otázka filozofie vědy. Na jedné straně je nutné dbát o ryze přesných měření a biochemických, biofyzikálních nebo bioinženýrských metod. Nemáme ani předjímat nebo zkreslovat výsledky podle svých přání apod. Biomedicínské důkazy bývají konvenčně materialisticky zbudovány.

Podle mě jádro odpovědi spočívá ve stále otevřené otázce o povaze hmoty ve světě. Víme o tom málo a musíme se spokojit někdy jen s hypotézami anebo v lepším případě s teoriemi. Ty ovšem mohou být i protichůdné a zároveň vědecky správné, opřené o teoretické vědecké důkazy a někdy i o empirii, zejména o pozorování. Jenže totiž spočívá v tom, že některá vědecká témata jsou téměř „zapovězena“ anebo vypuzena na vědecký okraj mimo západní přírodovědecký mainstream čili mimo dobově vládnoucí vědecké paradigma. Považuji to za velkou škodu nejen pro vědu samu, ale i pro nemocné lidi. Možná, že jedním z důvodů tohoto stavu je obava, abychom nakonec nemuseli přírodovědecky přisvědčit starým kulturním a náboženským pravdám, byť třeba tradovaným zkresleně nebo nepřesně. Roli tu může sehrávat strach některých lidí z poznání, které se může dotknout víry nebo přesvědčení. Všechno to jsou ale subjektivní činitele. Do jisté míry to je pochopitelné tam, kde konkrétnímu člověku chybí jakékoli metafyzické zakotvení. Osobní kotvu, můžeme-li to tak říci, pak hledáme v něčem jiném. Třeba v přírodní vědě spojené s dobovou mocenskou konvencí, protože každá společenská konvence je mocenská a stýká tak pozemskou oporu. Představte si například, že by byla přírodovědecky prokázána existence hypotetického biopole živých organismů. Tím bychom mohli nakonec dospět k tomu, že svatozáře světů na náboženských obrazech či sochách umělecky vystihují realitu. Odsudky přírodního léčitelství, zejména v jeho části duchovního léčitelství, bývají poměrně často projevem ideologického boje s tvrdým protináboženským ostnem až posměchem. Tím pádem půjde o věc primárně ideologickou a mocenskou, nikoli vědeckou. Podobně bychom mohli mluvit o vitální síle, známé pod různými názvy snad ze všech kultur světa. Některí lidé v tom žádný přínos osobně nevidí, natož pro léčbu nebo zdravotní prevenci. Podle jiných tím ale vyjadřují strach z poznání jako negativní emoci bojíci se nejistoty. S tím někdy souvisí paušální odsudky léčitelství, které je navíc konkurencí jak na hospodářském trhu služeb, tak i na trhu idejí. Podobné odsudky se ale týkají i části zdravotních služeb, například některých psychoterapeutických směrů. Anebo psychosomatiky, pakliže by pracovala i se spirituálním rozměrem člověka.

Snad mohu na závěr říci, že uvažovaný budoucí zákon o léčitelských službách má být záměrně pojat natolik obecně a zároveň minimalisticky, aby nerušil svobodný prostor. Takto pojaté zákony známe i z jiných zemí. Má-li dojít k několika málo novým, nijak podstatně nezátěžujícím, povinnostem, tak z dobrého důvodu veřejného zájmu na ochraně slabých a nemocných. Řada věcí totiž pro léčitele platí již dnes podle živnostenského práva, zákona o ochraně spotřebitele nebo občanského zákoníku. Stejně jako pro kohokoli jiného v podnikatelském postavení. Ale o tom třeba přistě.

Děkujeme za rozhovor.

Jan Hovorka

<http://www.tcmrevue.cz/prof-ivo-telec-svet-otevreny-i-prani-nemocnych-lidi/>

KRITIKA SNAHY O ZRUŠENÍ POVOLÁNÍ TERAPEUTA A SPECIALISTY TRADIČNÍ ČÍNSKÉ MEDICÍNY

1. Úvodem

S účinností od září 2017 byla u nás legálně zavedena dvě nelékařská zdravotnická povolání: terapeut nebo specialista tradiční čínské medicíny. Tím byly současně zřízeny obory zdravotních služeb na trhu. Přijato bylo několik předpisů s předpokladem ještě dalšího předpisu. Podrobnostmi jsme se obšírně zabývali v příspěvcích *Terapeut nebo specialista tradiční čínské medicíny* a *Akupunktura jako problém zdravotnického práva* na blogu *Zdravotnické právo a bioetika*. Zavádění nových zdravotnických povolání a oborů zdravotních služeb do praxe obvykle vyžaduje čas, někdy i pár let. Některé věci také „dozrávají“ až za pochodu.

Neutuchly však zdravotně politické snahy, zejména z řad lékařských funkcionářů a zájmových lékařských korporací, o zvrácení státem nastaveného veřejnoprávního stavu. Výsledkem těchto snah by mělo být obnovení praktikování tradiční čínské medicíny ve volných povoláních, tj. mimo zdravotní služby na trhu, bez vázanosti na jakékoli veřejnoprávně významné vzdělání, resp. odbornou způsobilost; tzn. i laiky jako tomu bývalo před 1. září 2017. Kriticky jsme se k tomu vyslovili zde: *The present legal status of the TCM in the Czech Republic*, opět na blogu *Zdravotnické právo a bioetika*.

Již v říjnu 2017 byl v Senátu předložen návrh zákona o změně zákona o nelékařských zdravotnických povoláních, který by zrušil ve stejném roce stanovená zdravotnická povolání terapeuta a specialisty tradiční čínské medicíny. Stalo se tak na popud senátorů *Derňové* a *Plačka*, oba lékaři; viz senátní tisk č. 206. Senát jejich návrh přijal, čímž se stal senátním návrhem. Na podzim letošního roku jej schválila Poslanecká sněmovna; viz sněmovní tisk č. 105. Zákonodárny proces dosud nebyl ukončen a návrh novely je nyní zase v Senátu jako senátní tisk č. 340.

Zastavme se nyní u právně nebo argumentačně pochybných otázek parlamentního postupu.

2. Problém lékařské doktríny evidence – based medicine

Senátorský návrh byl odůvodněn mj. tím, že „*Od 18. století se v Evropě buduje systém léčení, který je postaven na důkazech (evidence based medicine). Umožňuje využívat k léčení pouze postupy, jejichž účinek prokazují nezpochybnitelné vědecké studie, a všechno ostatní se označuje za léčitelství. Proto se ve zdravotnictví, které je financováno z veřejných zdrojů, mohou používat jen vědecké metody.*“ Takovéto tvrzení je však **problematické**. Existují totiž obory zdravotních služeb, kde ideové dogma „nezpochybnitelných vědeckých studií“ **nelze** použít nebo nikoli v plném rozsahu. Na mysl máme například **psychoterapii**, která bývá v klinické praxi založena na různých, a to i **protichůdných**, vědeckých teoriích osobnosti. Ostatně některé části tradiční čínské medicíny, a to akupunktura a podobné techniky a cvičení *qi gong*, bývají v současnosti, např. v USA, řazeny mezi praktiky *Mind-Body Medicine*.

Zmínit dále můžeme například **magnetoterapii**, **lokální přístrojovou kryoterapii**, **reflexní** a **vazivo-**

vé masáže, **vodoléčbu** či **koupele a zábaly s použitím výtěžků přírodního léčivého zdroje**, které jsou rovněž tak hrazeny z veřejného zdravotního pojištění. Tím pádem jsou zmíněné zdravotní výkony brány za skutkově **souladné** se „současnými dostupnými poznatky lékařské vědy“ a „existují důkazy o jejich účinnosti vzhledem k účelu jejich poskytování“ [§ 13 odst. 1 písm. b) a c) zák. č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění]. Mnohá **cvičení léčebné tělesné výchovy**, opět hrazená z veřejného zdravotního pojištění, nejsou fyzioterapeuticky opřena o „nezpochybnitelné vědecké studie“, nýbrž „pouze“ o to, že určité cvičení dává rozumný fyziologický smysl, a o zkušenost ze zavedené praxe, která může být (i nepřímým) **důkazem účinnosti** pro případ právního sporu. A tak bychom mohli oborově pokračovat, např. u **masáží** ve zdravotnictví aj. Vzpomenout můžeme též **klimatoterapii** při lázeňské léčebně rehabilitační péči apod. Zavedené tradiční léčebné postupy, zejména přírodní medicíny, bývají důkazně opřeny o klinicky dobrou a generačně předávanou zkušenost (tradicí). Připomínáme tradiční **fytoterapii** například u méně závažných chorob nebo ve zdravotní prevenci včetně předepisování **tradičních rostlinných léčivých přípravků** podle lékového práva, tzn. i těch, které spadají do tradiční čínské medicíny podle *Evropského lékopisu*.

Navíc, z **vědoslovného** hlediska představuje výraz „nezpochybnitelné vědecké studie“ **protimluv**. Věda je totiž povahově vybudována na neustálém zpochybňování dřívějších vědeckých poznatků, na myšlenkovém pohybu, vědeckých objevech, a tím i na pokroku vědeckého poznávání materiálního světa. Žádné vědecké studie nejsou nezpochybnitelnými dogmaty. Právě v tom se **věda liší od ideologie**.

Senátorský návrh tak byl scientisticky vystavěn na **nesprávném** (přínejmenším totiž problematickém) **dilematu** dvou vyhraněných sfér: konvenční vědeckosti biomedicíny **nebo** nevědeckosti tradiční (a přírodní) medicíny. Co může být použitelné v některých směrech filozofie anebo může metodicky a metodologicky platit v biofyzice nebo biochemii, **nemusí** být **všeobecně** (anebo plně a pokaždé) **zobecnitelné** pro veškerou medicínu v jejím rozmanitém rozsahu všech zdravotních služeb a oborů. Platí to zejména tam, kde medicínsky pracujeme s **individualitou** pacienta nebo **bio-psycho-sociálním vzorcem**. Biomedicínská a sociomedicínská skutečnost **není schematicky zploštělá** či zúžená v duchu některé dílčí doktríny nebo vědeckého světového názoru na výlučnou pravdu o světě a člověku, a to pravdu konvenčně přírodovědeckou. **Sociomedicínská** hlediska ovšem nemusí hovět vědeckému světovému názoru, který se zdá být v pozadí senátorského návrhu (**vedle** hospodářsky konkurenčního zájmu).

Namítnout můžeme, že se vědecky jedná spíše o živý intelektuální, zkušenostní a výzkumný trvající proces plný změn, přeměn i náhod, včetně slepých cest, ale i překvapivých objevů povahy hmoty. Platí to i v evropském prostředí včetně zapomínání, anebo naopak ožívování dobré tradice a vnášení různých pohledů při globalizaci obchodu a pohybu obyvatelstva.

Podle senátorského návrhu „Pokud byla tradiční čínská medicína testována vědecky, nefungovala,“ shrnul výsledky debaty lékař David Colquhoun v časopisu *New Humanist*. Otázka zní, proč se oba

senátoři při zákonodárné činnosti dovolávali něčího názoru zrovna ze světónázorového magazínu New Humanist, který je ideologicky zaměřen na určitou západní filozofii racionalismu, jejíž pomocí ideově hodnotí, kritizuje, „cokoli“. Namísto by bylo opřít se o světové vědecké časopisy z lékařské vědy včetně impaktovaných, které se zabývají tradiční čínskou medicinou, anebo o odborné poznatky švýcarských či německých zdravotních pojišťoven a nemocničních pokladen. Nemluvě o vědeckých poznatcích typu health technology assessment. Zákonodárné dovolávání se ideově filozoficky vyhraněného zdroje tak může působit nedostatečně vědecky až dokonce pavědecky. Senátoři lékaři Dernerová s Plačkem se mohli odborně inspirovat například světově proslulou *Mayo Clinic* (USA), která má v Arizoně a Minnesotě oddělení integrativní medicíny a zdraví včetně akupunktury. Světový trend integrativní medicíny se zdá být již řadu let zřetelný; totiž patientsky příznivý bez ohledu na ideu scientismu, resp. zjednodušeně materialistický vědecký světový názor některých lidí, který stojí v pozadí této ideje.

Senátoři mohli připomenout, **nikoli zamlčet**, například slovenskou lékařskou odbornost **akupunkturisty** či existenci *Ústavu tradiční čínské medicíny Lékařské fakulty Slovenské zdravotnické univerzity* v Bratislavě, státní vysoké školy, abychom nechodili daleko. Anebo, ještě blíže, výuku na *Katedře akupunktury a tradiční medicíny Institutu postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví* v Praze, státní příspěvkové organizace zřizované Ministerstvem zdravotnictví. Alespoň zde si proto doplníme také německé zdravotnické pojetí *Naturheilkunde* zdravotněprávně spojené s německou lékařskou odborností *Arzt für Naturheilverfahren*, volně přeloženo **lékař přírodní medicíny**. Připomeňme si také maďarské zdravotněprávní pojetí přírodní medicíny zavedené v roce 1997. Jelikož výraznou část tradiční čínské medicíny tvoří právě přírodní medicína, museli bychom „vědeckou“ kritiku tradiční čínské (i jiné tradiční) medicíny nemalou měrou vztáhnout i na „vědeckou“ kritiku přírodní medicíny samé. Zdá se, že většinu za tisíciletí nahromaděného vědění lidstva a zkušeností bychom v tomto **myšlenkovém schématu** (paradigmatu) museli ideově odmítnout v rámci **kulturního boje** (*Kulturkampf*), jakožto střetu ideologií, resp. světónázorů.

Podívejme se na jiné citace, nežli ze senátorského návrhu dvou senátorů lékařů.

„Evidence based medicine is the constientious, explicit, and judicious use of current best evidence in making decisions about care of indivudal patients.“ (Cit. dle Sackett, D. L. – Rosenberg, W. M. C. – Gray, J. A. M. – Haynes, R. B. – Richardson, W. S.: Evidence based medicine: what it is and what it isn't. British Medical Journal, 1996, s. 312.) Poměrně často citovaná definice neříká nic jiného, nežli, jak postupovat se **znalostí a pečlivostí** v duchu **odborné péče** (srov. § 5 odst. 1 o. z.). Žádný apriorní rozpor s používáním tradiční čínské medicíny tu nevidíme. Využívání současných nejlepších podkladů ohledně prevence, diagnózy nebo léčby postupy tradiční čínské medicíny je odbornou samozřejmostí (odbornou správností) stejně jako v jiných oborech zdravotních služeb. Těžko by se mohl kdokoli rozumně bránit využívání současných medicínských poznatků například o akupunktuře při léčbě bolesti dolní části zad aj. Proto se celý zákonodárný případ může jevit spíše jako senátorský

argumentační klam spočívající v **zastření** a zejména v **zavádění** mimo medicínu málem do „podsvětí“, jak vyplývá z obsahového kontextu návrhu. Prostřednictvím světoznámé *Cochranovy knihovny* (*Cochran Library*) se můžeme seznámit s alespoň některými současnými vědeckými poznatky o tradiční čínské medicíně nebo jejích částech.

Uvážit též musíme u nás aktuální, donedávna nebyvalou, „řečovou hru“ s překladem anglického slova „medicine“ v zavedeném zmezinárodněm anglickém pojmu „traditional chinese medicine“. Ráz na ráz začal být u nás některými lékařskými funkcionáři anglický výraz *medicine* totiž překládán nikoli jako „medicína“, nýbrž jako „léčitelství“ (*healing*). Jedná se o **řečnický trik**, jímž lze společensky **ponížit** významnou část tradiční nebo i přírodní medicíny; a tím ovšem **zlehčit** tržní konkurenci, některé lékařské kolegy a zahraniční univerzity nebo kliniky, jakož i některé současné vědecké poznatky včetně výsledků zdravotních výzkumů, a to i kvalitativních. Nemluvě o **klamavém zamlčení** *Evropského lékopisu* a připravené 11. revize *Mezinárodní statistické klasifikace nemocí a přidružených zdravotních problémů*. Mají snad být *Evropský lékopis* a uváděná klasifikace dílem vyjmuty z „medicíny“ s využitím pouze v „léčitelství“?

Známa je i jiná, **odlišná**, definice, než jakou jsme odcitovali shora. Na mysli máme českou, převzatou evropskou, **technickou normu** ČSN EN 16224+A1 *Zdravotní péče poskytovaná chiropraktiky*, červenec 2014. Podle této technické normy platí následující **standard** „zdravotní péče založené na důkazech“: „Clinical practice that incorporates the best available evidence from research, the expertise of the practitioner, and the preference of the patient“ (bod 2.18, s. 8). (Evropská technická norma byla do soustavy českých technických norem převzata v anglickém znění.) Můžeme říci, že tento profesní standard odpovídá **vědeckému** pojetí *health technology assessment*, které se **metodicky** používá ve zdravotní politice a zákonodárství, protože zohledňuje též **sociální** (a ústavní) **rozměr**. Bere se tak zřetel na **patientské preference** s tím, že i nemocný člověk, navíc u nás člen občanské společnosti, nepřestává být svobodným určovatelem vlastního běhu života. „Pány zakázek“ jsou pacienti v příkaznickém soukromoprávním postavení. Nikoli snad „pouhé“ pomáhající profese nabízející své služby na trhu, byt by se jednalo o služby odborné.

Rozdíl oproti výše cit. britskému článku z roku 1996 tedy spočívá v pojmovém **znaku pacientovy preference**, resp. volby. Chiropraktici, kterých se týká citovaný standard, ale v Česku nepatří mezi zdravotnická povolání. (Jedná se o živnostníky na základě ohlašovacích volných živností nebo o volná zaměstnání.) Není však znám důvod, který by vylučoval **obdobné** použití cit. technického výměru (standardu) na zdravotnická povolání u nás, resp. na jejich péči, a to při sledování **stejného** nebo **podobného účelu**, jímž je **ochrana práv a svobod** nemocných lidí při řádné péči. Česko navíc, oproti Francii, **neprojevilo odchylku** od cit. evropské technické normy ve prospěch přednostního použití chiropraktického zákona, neboť u nás takový zákon, na rozdíl od Francie, neexistuje.

K problémům medicíny založené na podkladech jsme se všeobecně vyjádřili pro právníky na blogu Zdravotnické právo a bioetika: *Evidence-based medicine?* a pro lékaře v Psychosomu pod stejným

názvem. Dodejme, že doktrína evidence - based medicine sleduje lékařský zájem epidemiologický, tudíž univerzalistický. Klinická praxe ale pracuje s individualitami pacientů včetně používání postupů a léčiv „na míru“. K současným univerzalistickým vědeckým poznatkům epidemiologickým a biostatistickým tak bývá přihlíženo jako k pozadí či k současnému vědeckému prostředí, ve kterém se promítá typický, nebo atypický klinický obraz jedincovy choroby. Kupříkladu rehabilitační lékař nebo psychiatr v praxi není epidemiolog, stejně jako jím není ani klinický psycholog, klinický logoped, farmaceut či fyzioterapeut nebo masér ve zdravotnictví.

Nežádoucí strnulá síla zvyku nepřihlízející k pokrokům lékařské vědy v zájmu pacientů, proti níž se před lety správně postavili stoupenci *evidence-based medicine* či někteří epidemiologové, ovšem **není** totéž, co klinicky osvědčená dobrá tradice včetně předepisování osvědčených přírodních (a obvykle nížkonákladových) léčiv všude, kde to je možné. Správné brojení proti strnulosti lékařských zvyků **nelze zaměnit za boj** (a už vůbec ne za světonázorový boj) **proti vědě** tradičních nebo přírodních lékařství, u nichž je bezpečnost a účinnost osvědčena dobrou tradicí (generačně předávanou klinickou zkušeností) nebo alespoň dává rozumný smysl. V opačném případě bychom sabotovali i současné lékové právo zahrnující tradiční rostlinné léčivé přípravky včetně čínských.

Proti státům předpokládanému bakalářskému a magisterskému vzdělávání ve studijních oborech tradiční čínské medicíny, známému z některých jiných evropských zemí, se na podzim 2017 postavili děkani lékařských fakult a některé akademické senáty. Stát si hleděl toho, aby zdravotnické vzdělání tu dosáhlo i vysokoškolské úrovně. Právě tím stát hodlal zohlednit veřejný zájem na ochraně zdraví obyvatelstva. Akademické orgány ale prvořadě sledovaly úzce profilovaný doktrinární zájem lékařské vědy, nikoli přání nemalé části patientské veřejnosti. Akademickému protistátnímu projevu (v daném smyslu se vsutku jednalo o projev proti zájmu státu) lze vytknout neznalost zahraničního akademického prostředí, ve kterém je tradiční čínská medicína pěstována po stránce výukové a výzkumné. Krom toho, stát předpokládal něco jiného. Totiž, že vysokoškolské vzdělávání v tradiční čínské medicíně budou u nás poskytovat fakulty zdravotnických věd (zdravotně sociální fakulty) podobně jako tomu bývá v cizině. Nikoli fakulty lékařské nebo nikoli primárně. Naopak, děkani fakult zdravotnických věd (apod.) proti tomuto státnímu zájmu na ochraně zdraví nebrojili. Např. podle rektora Univerzity Hradec Králové, veřejné vysoké školy, by studium tradiční čínské medicíny mělo spadat do zdravotnických oborů, (16. října 2017). Jiný důraz, a to děkana brněnské lékařské fakulty, Mayera, že vysokoškolské studium má být podle zákona založeno na soudobém stavu vědeckého poznání, je pochopitelný; viz *Tempus medicorum*, 2017, listopad, s. 31. Není na tom nic protichůdného. Kupříkladu farmaceutické studium, má-li obstát z hlediska uplatnění absolventů v praxi, musí být založeno i na vědeckém studiu tradičních rostlinných léčivých přípravků včetně čínských (a homeopatik spolu s antroposofiky). Podobně by tomu mělo být u studia všeobecného lékařství či jiných zdravotnických oborů, které se nemá vyhýbat soudobému stavu vědeckého poznání tradiční čínské (a podobné) medicíny jen proto, že je založena na

teorii drah a předpokladu určitého vědeckého pojetí hmoty. „Zásadní“ a „razantní“ odmítnutí tradiční čínské medicíny v našem prostředí, včetně odmítnutí jejího používání v preventivně zdravotní péči a v konzultačních zdravotních službách, ze strany citovaného děkana, určené ministru zdravotnictví, je proto více politickým prohlášením mocenského rázu, nežli soudným rozhodnutím po rozboru lékového prostředí, zájmů pacientů a zejména zkušeností z některých renomovaných světových univerzit a klinik.

Faktem zůstává, že tradiční čínská medicína (podobně jako jiná orientální lékařství) patří, západně nahlíženo, mezi **vitalistické** (a přírodní) medicínské směry. Nikoli mezi proud pozitivistický (a dříve u nás též marxisticko-leninský). Vysoké školy by měly studentům zdravotnických oborů v rámci akademické svobody nabízet **pluralitní medicínu**. A to již s ohledem na **pluralitní občanskou společnost** u nás, ve které budou absolventi působit. Znamená to, že určitá vysoká škola by se mohla profilovat tím, či oním směrem v rámci **konkurenční nabídky** na trhu vzdělávacích služeb. Zdá se, že **strnulé** trvání na jednom medicínském paradigmatu může ve svém důsledku působit spíše jako brzda intelektuálního procesu vědeckého poznávání materiálního světa včetně získávání překvapivých výsledků. Otázkou zůstává, jakou roli přitom může sehrávat **strach z konfrontace** s jiným přístupem ke zdraví, nemoci i životu vůbec. Na strachu ani jiných **negativních emocích**, třeba na potupení konkurence nebo na závisti, ovšem nelze budovat zákonodárství. A to nemluvíme o možném destruktivním vlivu **nenávisť** vůči tradiční čínské medicíně, jejíž příčinou může být právě strach z ní a z konkurence na trhu. Strach v těchto případech obvykle kráčí ruku v ruce s **neznalostí**, resp. se zdravotnickou nevzdělaností.

Otázka pak zní, zda politickou snahou o vypuzení tradiční čínské medicíny z **přísně** nastavených zdravotních služeb chráníme patientskou veřejnost před paušálně nebezpečnými a paušálně neúčinnými tradičními (a přírodními) léčivy a postupy, anebo chráníme jen (či převážně jen) sami sebe jako konkurenty na trhu, jakož i **vlastní zájem** na udržování dominance **farmakoeconomicky nákladného** systému za každou cenu a ve všech případech včetně méně závažných chorob. **Nákladová efektivita** by se sice neměla stát zdravotnickou „modlou“, na druhé straně ale každý řádný hospodář s ní musí také počítat.

Máme-li v Česku a EU společensky (a paradigma-ticky) zavedeny podstatné rysy integrativní farmacie, což zdravotněprávně máme, měli bychom mít také druhou stranu mince, totiž integrativní medicínu, kterou u nás spíše nemáme. Kulhá-li společensky medicína za farmacií, těžko může být zdravotní péče poskytována skutečně náležitě. Srov. např. předmět *Úvod do integrativní medicíny* vyučovaný na Farmaceutické fakultě Univerzity Karlovy v Hradci Králové anebo odbornou společnost, Českou lékařskou společnost integrativní medicíny, z. s., založenou roku 2001 (původně pod jiným názvem).

I kdybychom brali lékařské funkcionářské nebo akademické brojení proti tradiční čínské medicíně u nás za legitimní ochranu jednoho stávajícího **lékařského biomedicínského paradigmatu** (i moci), nemůžeme nevidět **procesy přeměny** tohoto západního paradigmatu. Některé vnější projevy této změny jsou vyjádřeny zejména **společenskými změnami**

lékového práva (a výrobků se zdravotními účinky vůbec), které se již před lety u nás podstatně promítly do obsahu lékařenské zdravotní péče podle zákona o zdravotních službách.

3. Některé další argumentační fauly

Senátorský argument, že: „*Léčitelé, šamani a šarlatáni fungují a vydělávají na lidské hlouposti, naivitě, a bohužel i zoufalství,*“ je **faulem**. Jedná se o **argumentačně nepřipustné zobecnění**, které je navíc zcela **ahistorické**. Tisíceletí se lidstvo v řádu miliard lidí léčilo právě pomocí „šamanů“, řeholnic či bylinkářů majících znalosti bylin, jiných látek či praktik se zdravotními účinky. Nikdo se přitom v dějinách nevyléčil? Do senátorského **klamu** se možná promítl i **předsudek** a **konkurenční obava**. Zákonodárství ovšem **nelze** stavět na předsudcích ani na strachu z konkurence či na obavě z omezení vlastního výdělku. Škoda, že senátoři nevzpomněli alespoň *Hildegardu von Bingen*, učitele církve, nebo *Anežku Českou* či *Zdislavu z Lemberka*, všechny tři léčitelky byly prohlášeny za svaté. Nevzpomněli ani nedávno zesnulé některé české léčitele, jejichž památku připomínají pamětní desky vděčných lidí, měst a obcí.

Senátorský návrh dále představuje celou řadu, téměř „učebnicí“, **prohřešků proti obecně uznávané teorii argumentace**. Další podrobnosti zde nerozvíjíme. Stačí jen připomenout dovolávání se společenských **autorit v jiném oboru**, nežli v tradiční čínské medicíně (a při **zamlčení** autorit v tomto oboru): „*Vědecká rada ČLK, představovaná 41 významnými lékaři, v naprosté většině medicínskými a vědeckými autoritami, jednomyslně konstatovala, že považuje tradiční čínskou medicínu za pouhé léčitelství, a trvá na stanovisku, že léčitelství, ať již vychází z jakýchkoliv tradic, není zdravotnickým povoláním.*“ Nikdo z dovolávaných lékařů ale **není odborníkem** v tradiční čínské medicíně, nýbrž **laikem**. Nadto, citovaná vědecká rada je pouhým poradním orgánem představenstva a prezidenta České lékařské komory. Nejedná se ani o orgán této zájmové veřejnoprávní korporace. Už vůbec této skupině **nepřísluší** určovat, kdo má být zdravotnickým povoláním, protože to je věcí zdravotní a zákonodárné politiky státu. Nikoli snad skupiny lékařské korporace. Navíc za stavu, kdy se ani **nejedná o lékařské** zdravotnické povolání, nýbrž nelékařské. Zevšeobecňování lékařské dominance nad ostatními zdravotnickými povoláními není namístě. Odborné činnosti řady zdravotnických povolání nejsou vůbec vázány na lékařskou zdravotní indikaci.

Senátorský poukaz na uměle vytvořenou „tradiční čínskou medicínu“ v 60. letech minulého století za „kulturní revoluce“ diktátora *Mao Ce-tunga*, je typickým **argumentačním klamem**. Tradiční pojetí čínské medicíny bylo totiž ve stejné době rozvíjeno i v ostrovní nekomunistické Čínské republice na Tchajvanu. Dále pak v Hong Kongu pod britskou správou a v Macau pod správou portugalskou. Aniž by cokoli z toho souviselo s komunistickou „kulturní revolucí“ na jiném, dokonce i nepřátelském, území. **Řečnický trik** spočívá ve **vyvolání mravního a politického pohoršení** nad něčím, co bylo uměle vytvořeno diktátorem v nouzi, a navíc ještě komunistou za kulturní revoluce. „Žádný slušný člověk by přece nechtěl něco, co vzniklo za takových podmínek,“ můžeme dodat. Další klam spočívá v **zamlčení** vazby mezi některými orientálními medicínami navzájem, zejména mezi

tradiční čínskou, korejskou a japonskou medicínou, a to bez ohledu na politické poměry v pevninské Číně v určité době. Podobným senátorským (a lékařským), poněkud pavědeckým, myšlením bychom mohli odmítnout tradiční korejskou medicínu, neboť je používána i v Severní Koreji se špatným politickým režimem.

4. Ústavní a pacientský rozměr

Zrušení legálního požadavku na státem vyměřenou **odbornou způsobilost** k výkonu povolání terapeuta nebo specialisty tradiční čínské medicíny ve zdravotních službách, jakož i zrušení jejich zvláštního veřejnoprávního stavu (odborných povolání v těchto službách), by doznalo **ústavně významné** následky.

Dotčeno tak je **ústavně zaručené sociální právo na ochranu zdraví** (čl. 31 věta první Listiny). Ústavním úkolem státu je totiž činit taková opatření, aby sociální právo na ochranu zdraví bylo nejen všestranně zajištěno, tedy i po již dříve zavedené stránce tradiční čínské medicíny, ale aby se tak stalo i jakostně a bezpečně. Tzn. s **péčí řádného odborníka**, která je ve zdravotních službách právně pojmově vázána na **znalosti** získané **zdravotnickým vzděláváním**. V našem případě je odborná způsobilost spojena s dosud přísně stanoveným **zdravotnickým vzděláváním** terapeuta nebo specialisty tradiční čínské medicíny ve **veřejném zájmu na ochraně pacientů**.

Proti snaze o legální vyřazení těchto odborných profesí z nelékařských zdravotnických povolání ve zdravotních službách lze proto namítnout **rozpor s veřejným zájmem** na jakosti a bezpečnosti působení na zdraví. Dotčenost veřejného zájmu spočívá ve snaze o **opuštění od odbornostního předpokladu zdravotnického vzdělání**, který patří mezi legální pojmové znaky zdravotních služeb, a to právě z důvodu veřejného zájmu na ochraně pacientské veřejnosti. V **budoucnu** by tak mohli postupy tradiční čínské medicíny včetně **akupunktury** jako její „vlajkové lodi“ a nedílné součásti opět používat i **laici** jako tomu bývalo před 1. září 2017. A právě takový stav byl brán v době zařazení oborů tradiční čínské medicíny do zdravotních služeb za **nežádoucí**.

Dosavadní legální **zařazení** terapeuta a specialisty tradiční čínské medicíny do režimu zdravotnického práva zároveň představuje dílčí projev **integrativní medicíny** v českém prostředí. A to ve smyslu obohacení klinické praxe o **doplňující** (komplementární) **nízkonákladové** odborné činnosti; např. při zdravotní prevenci nebo léčbě méně závažných chorob. Zároveň tím stát projevuje **veřejný zájem** na tom, aby tyto činnosti byly, kromě kvality a bezpečí, **personálně i věcně spojeny** právě s poskytováním zdravotních služeb na trhu, protože tyto služby jsou upraveny **přísně**.

Nikoli na posledním místě musíme zmínit, že vyřazením obou sledovaných oborů zdravotních služeb by nebylo možno hradit zdravotní výkony v těchto oborech z veřejného zdravotní pojištění. Tyto úhrady jsou podle zákona totiž vázány jen na zdravotní služby (a při splnění legálních předpokladů hrazení). Nikoli snad na jakékoli služby spojené s působením na zdraví, tedy ani na služby léčitelské. Ani po nabytí účinnosti loňské novely zákona o nelékařských zdravotnických povolání by však hrazení těchto zdravotních výkonů z veřejného zdravotního pojištění nebylo jednoduché. Naráží totiž na výkaznický právní problém, a tudíž na nutnost (zákonem obecně předvídané) dohody o jiném

způsobu vykazování provedeného výkonu, nežli podle předpisu. Podrobnosti jsou obsaženy zde: *Terapeut nebo specialista tradiční čínské medicíny*, bod 10, blog *Zdravotnické právo a bioetika*. Ústavní rozměr této situace spočívá v tom, že každý má sociální právo na bezplatnou zdravotní péči z veřejného zdravotního pojištění (čl. 31 věta druhá Listiny), což lze omezit jedině zákonem.

Nelze vyloučit, že právě z tohoto **sociálního důvodu** vznikla celá lékařská, potažmo senátorská iniciativa proti oborům tradiční čínské medicíny. Citujeme opět ze senátorského návrhu: „*Hlavní námitkou proti čínské medicíně jako regulérní součásti českého zdravotnického systému je nejen fakt, že nejde ověřit kvalitu čínských lékařů, ale zvláště to, že peníze za alternativu z Dálného východu mohou chybět jinde, např. při léčbě vzácných onemocnění jako je smrtící spinální svalová atrofie, kdy se úhrada za dlouhodobou léčbu pohybuje v řádu milionů Kč ročně.*“ Ačkoli se jedná o vážnou námitku, musíme opět upozornit na **argumentační faul**. Klam spočívá v tom, že je **zaměřena nákladová efektivita** tradiční čínské medicíny. Těžiště této medicíny totiž spočívá v podpoře zdraví nebo ve **zdravotní prevenci**, a tím i v **potenciálním šetření** fondů veřejného zdravotního pojištění, které lze více zaměřit na nákladnou léčbu závažných onemocnění. Navíc, nelze se zbavit odborného dojmu, že uváděný senátorský argument má působit spíše na **emoce a vzbuzení soucitu** s lidmi trpícími vážnou chorobou, u jejíž léčby by mohly chybět prostředky veřejného zdravotního pojištění. Pakliže by byly vydávány na úhradu zdravotních výkonů tradiční čínské medicíny. Jakákoli **finanční analýza** však **chybí**.

Zastavme se u jiného důsledku parlamentní snahy, která **zhoršuje postavení nemocných lidí**.

V důsledku **vyřazení** oborů tradiční čínské medicíny ze zdravotních služeb by nemocní lidé nebyli **pacienty** podle zdravotnického práva v právním poměru k poskytovatelům patřičných oborových služeb. **Nemohli** by proto ani chránit svá práva pomocí **mimosoudního stížnostního** režimu ve věcech odborně nesprávného postupu (§ 93 a násl. zák. č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách). Orgánem povolaným k **mimosoudnímu řešení spotřebitelských sporů** v těchto zdravotních případech by se opět stala Česká obchodní inspekce v režimu obecného spotřebitelského práva. Vyřízení stížnosti pomocí ustaveného nezávislého odborníka na tradiční čínskou medicínu nebo nezávislé odborné komise podle zákona o zdravotních službách by nebylo možné. Veřejně je přitom známo, že takoví odborníci u nás existují i mezi lékaři.

Vyřazení oborů tradiční čínské medicíny ze zdravotních služeb by potenciálně přineslo další **zhoršení ochrany práv pacientů**. Ubyla by totiž donucující povinnost vést **zdravotnickou dokumentaci** podle předpisu (vyhl. č. 98/2012 Sb.). Postačily by **jen** záznamy o péči o zdraví podle občanského zákoníku (§ 2647 a násl. o. z, který představuje pouze **dispozitivní** právní normu). Taktéž by **neplatila legální povinnost smluvního pojištění odpovědnosti za újmu** způsobenou při poskytování zdravotních služeb v oborech tradiční čínské medicíny zákazníkům (nikoli již pacientům).

Provozní nebo komunikační **obtíže** by bylo možno očekávat tam, kde by mělo v zájmu nemocného dojít k **odborné součinnosti** různých osob. Vyřazením oborů tradiční čínské medicíny ze zdravotních služeb

by totiž padla „vnitřní“ součinnost mezi jednotlivými poskytovateli nebo zdravotnickými pracovníky v těchto službách. Musely by proto být **nově** přijaty a zachovávány **standardy spolupráce** mezi poskytovateli různých druhů navzájem **konkurenčních služeb** na hospodářském trhu.

Otevřenou otázkou by zůstalo i **financování výzkumu** tradiční čínské medicíny z veřejných prostředků. Pakliže by se výsledky výzkumu nemohly projevit v klinické praxi u zdravotnických povolání, včetně možné vazby dosažených vědeckých poznatků na efektivitu úhrad zdravotních výkonů z veřejného zdravotního pojištění.

5. Závěr

Pro případ, že by obory tradiční čínské medicíny měly být právně politicky vyřazeny ze zdravotních služeb, nezbuďte, než v budoucnu usilovat o jejich **opětovně zařazení**. Většina snesených důvodů k vyřazení totiž představuje **argumentační triky**, které jsou obecně uznávanou teorií argumentace **zakázány**.

Jinou otázkou zůstává posuzování **nákladové efektivity** a **metodické hodnocení** typu *health technology assessment* včetně ústavního rozměru s tím spojeného. Jedná se o záležitosti **vědecké**, nikoli laické či konkurenčně zájmové nebo světonázorové.

Faktem zůstává, že někteří živnostníci praktikující tradiční čínskou medicínu před zářím 2017, někdy již od počátku 90. let, mohou mít různé odborné i obchodní zájmy. Ty nemusí být pokaždé ve shodě s veřejným zájmem na ochraně zdraví, jak byl loni projeven změnou zákonodárství. Na druhé straně jsou zase známy případy, kdy se někteří z praktiků již počali přizpůsobovat oborům terapeuta nebo specialisty tradiční čínské medicíny podle zdravotnického práva tak, aby vyhověli zákonodárným požadavkům na ochraně nemocných lidí z loňského roku.

Položme si nakonec **právní otázku**, co by nastalo pro případ vyřazení obou sledovaných oborů ze zdravotních služeb.

Opětovně by se jednalo o **volnou** činnost provozovanou například i **samouky** na základě přečtení nějaké příručky po večerech nebo absolvování víkendového kurzu. Ať by již tomu bylo na základě ohlašovací volné živnosti anebo volného zaměstnání. O státně veřejnoprávně regulované profesi, jak je známa z některých jiných států, by se opět **nejednalo**.

Pokud by tradiční čínská medicína, resp. veškerá orientální, tradiční nebo přírodní lékařství měla být v **budoucnu** podřazena pod uvažované **služby léčitelské**, tj. **mimo** zdravotní služby a **mimo** jejich hrazení z veřejného zdravotního pojištění, opět by se jednalo o **volnou** činnost kohokoli **bez vazby** na jakoukoli veřejnoprávně významnou odbornou způsobilost, resp. vzdělání. Soudě alespoň podle posledního, druhého, referentského návrhu zákona o léčitelských službách ze dne 7. října 2018. Předchozí, první, referentský návrh ze dne 24. července 2018 ještě počítal se zvláštním léčitelským režimem pro tradiční čínskou medicínu s vázaností na veřejnoprávně významné vzdělání podle uvažované ministerské vyhlášky. Podle dnešního stavu tomu tak ale již být nemá.

Eventuální budoucí změna právního stavu opět přinese **právní nebezpečí**, pokud se jedná o zdravotní výkony tradiční čínské medicíny prováděné lékaři, včetně akupunktury, nebo fyzioterapeutů, nutričními

terapeuty či maséry ve zdravotnictví aj. Pakliže by měly být postupy tradiční čínské medicíny doslova **vypuzeny** ze zdravotních služeb, **nemohlo** by napříště jít o v místě a čase „uznávané medicínské postupy“ podle **náležitě odborné úrovně** zdravotních služeb, na které má pacient právo (§ 45 odst. 1 ve spojení s § 4 odst. 5 cit. zák. č. 372/2011 Sb.). Má-li být něco ze zdravotních služeb **vymýceno** jako nepatřičné, těžko **může** být zároveň v těchto službách **uznáváno** jako **náležitě**.

Odchýlení se od **uznávaných** medicínských postupů ve prospěch u nás (v možné budoucnosti) medicínsky **neuznávaných** tradičních čínských postupů je po **ujednání** stran ovšem možné. Na straně poskytovatele zdravotních služeb, například praktického lékaře, pediatra, rehabilitačního lékaře nebo fyzioterapeuta, nutričního terapeuta či maséra ve zdravotnictví, to ovšem vyžaduje **odůvodnění** odchylky ve **zdravotnické dokumentaci** [§ 47 odst. 3 písm. a) cit. zák. č. 372/2011 Sb.]; např. **přáním**, resp. pokynem pacienta. Takové řešení se ale může nabízet jako spíše výjimečné podle individuality zdravotního stavu pacienta nebo jeho náboženství či kultury, nežli pravidelné. Na druhé straně ale **nelze vyloučit pravidelnost odchylky** ani v opakovaných a mnohočetných případech. Třeba i pokaždé v právním poměru ke **všem** pacientům, kdy se z výjimky naopak stane pravidlo podle svobodně projevené vůle stran, do které stát nezasahuje (a ani mu není dovoleno zasáhnout). Zdravotně politickou otázkou ovšem zůstává vhodnost takového postupu z hlediska **státní zdravotní politiky**, kdy z výjimky se stává pravidlo. Za takového stavu by bylo lépe rovnou zřídit příslušný obor zdravotní služby, a tím státně uznat medicínský postup, jak se ostatně loni stalo.

O tradiční čínské medicíně bychom v takovém **budoucnu** u nás opět mluvili jen jako o svěbytném **souboru** prevenčních, diagnostických nebo léčebných **postupů**; tzn. pouze ve smyslu **mezioborově použitelných zdravotnických metod**, pakliže by jejich použití bylo v lékařských nebo nelékařských zdravotních službách věcně možné.

Podobně se to u nás má v klinické praxi například s tradiční evropskou **antroposofickou medicínou**, ale i s jinými **orientálními lékařstvími**, nežli je tradiční medicína čínská, zejména s **ájurvédou**. Společným jmenovatelem „zvláštních terapeutických směrů“ je ovšem u nás to, že vůbec **nemusí** být v současnosti **uznávanými** medicínskými postupy, což je věc **skutková** (a potenciálně proměnlivá) podléhající dokazování. I kdyby se u nás jednalo o „uznávané“ medicínské postupy, vyznačují se tyto směry u nás **absencí podstatného zdravotnického vzdělávání**, popř. můžeme mluvit jen o „slabém“ celoživotním vzdělávání v podobě samostudia či účasti na školicí akci apod. Tak ale dost dobře nelze veřejnoprávně garantovat odbornou péči. Tento **veřejnoprávní** (a zdravotně politický) **problém** ale stihá stát s jeho zdravotnickým právem veřejným (a potažmo Českou lékařskou komorou). **Nikoli** snad pacienty a poskytovatele zdravotních služeb jako strany závazku péče o zdraví podle soukromého práva.

Slabé nebo žádné lékařské zdravotnické vzdělání se u nás týká i **fytoterapie**. A to pomocí jakýchkoli rostlinných léčivých přípravků, nikoli jen tradičních (anebo jen tradičně čínských) podle lékového práva. Nemluvě o doplňcích stravy s fyziologickými nebo

výživovými účinky či o potravinách nového typu se zdravotními účinky. Lékaři se řadí spíše mezi **laiky** ve fytoterapii.

Zdá se, že **medicínské těžiště** tradiční čínské medicíny by se v možné budoucnosti **vysunulo** z diagnostické a léčebné ambulantní, jednodenní či lůžkové péče, poskytované pomocí dnes k tomu povolaných specifických profesí, jinam. Totiž do **lékárenské zdravotní péče** včetně poradenství, konzultačních služeb apod., resp. do **lékárenské prevence** a včasného rozpoznávání onemocnění, podpory zdraví atd.; viz § 5 odst. 2 písm. i) cit. zák. č. 372/2011 Sb. A to prostřednictvím **farmaceutů** nebo **farmaceutických asistentů pro specifické lékárenské činnosti** či **farmaceutických asistentů pro léčivé rostliny**. Zdravotně politickou otázkou zůstává, zda a nakolik by toto lékárenské „odsunutí“ zdravotní péče v tradiční čínské medicíně bylo dostatečné z hlediska státního zajištění ústavně zaručeného sociálního práva na ochranu zdraví. Lékárenská zdravotní péče, navíc širších profesí, **těžko plnohodnotně nahradí** péči ambulantní, nemluvě o jednodenní či dokonce lůžkové péči pomocí dvou dosavadních specifických zdravotnických povolání.

Celkově můžeme shrnout, že státu dlouhodobě **chybí koncepce** tradiční a přírodní medicíny, ač je podporována Světovou zdravotnickou organizací (WHO). Důsledkem bývají zdravotně a právně politické **přemety** dotýkající se **ústavně zaručených sociálních práv**. Jedním z takových přemetů se tu zabýváme. Uvažované veřejnoprávní (tudiž formální) podřazení tradiční a přírodní medicíny pod léčitelství **mimo** zdravotní služby **neznamená** koncepční řešení. Ústavně zaručené sociální právo na ochranu zdraví totiž **nelze vyjmout** ze spojení se **zdravotnickým vzděláváním** jako veřejnoprávní zárukou odbornosti v očích veřejnosti. Platí to alespoň pro některé léčitelské obory. Čím více vědy požadujeme, tím je nutno i více vzdělávání, a tedy i znalostí. Racionálně možným řešením se proto jeví **zahrnutí** některých léčitelských oborů do **zdravotních služeb** včetně veřejnoprávní regulace nelékařských zdravotnických povolání s vazbou na zdravotnické vzdělání. Poučit se lze z některých cizích zemí. U „zbývajících“, volné, části léčitelství bychom mohli uvažovat o její profesní podřazení pod zákon o léčitelských službách, pakliže nebude součástí svobody náboženské víry a přesvědčení, popř. živností.

Lékařský funkcionář *Beneš*, předseda *pracovní skupiny pro posuzování nevědeckých léčebných a diagnostických metod* při předsednictvu *České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně*, z. s., na veřejném slyšení o právní úpravě tradiční čínské medicíny svolaném do Poslanecké sněmovny dne 14. září 2018 podotknul, že zařazení této medicíny pod uvažovaný zákon o léčitelských službách bude „menším zlem“, nežli je dnešní zařazení ve zdravotních službách. Podle tohoto činovníka lékařské zájmové korporace má ale stále jít o „zlo“. Zdá se proto, že ideologický a vědecký boj o změnu paradigmatu neskončil ...

Prof. JUDr. Ivo Telec, CSc.
vedoucí katedry soukromého práva a civilního
procesu Právnické fakulty Univerzity
Palackého v Olomouci, advokát

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

Z televizních pořadů

Sešit 8

Ing. Jaromír Kapinus, rodák z Lázu u Moravských Budějovic, žijící dlouhá léta ve Vídni, člen České psychoenergetické společnosti v Praze, autor publikací *Nadhmotný svět*, *Úvod do parapsychologie* a *Psychokinetické jevy*, které věnoval této společnosti, věnuje tuto publikaci českému čtenáři za účelem rozvíjení zájmu o psychoenergetickou vědu a o její popularizaci.

Vedení České psychoenergetické společnosti plní jeho přání.

Předmluva k následující stati

Vážený čtenáři,

v následujících příspěvcích je poskytována informace o možnostech komunikace zemřelých s živými lidmi, která se uskutečňuje duševní silou zemřelých za pomoci astrálních těl živých a z toho vyplývajících možných problémů živých – dokonce i jejich ohrožení života. V následujícím příspěvku je popisována možnost výměny astrálních těl s možnými katastrofickými důsledky. V posledním příspěvku je poukázáno na dosud neobjasněný jev, jakým je sebevznícení.

Ing. Vlastimil Bažant

Nepochopitelné věci

Tyto čtyři neuvěřitelné případy, které se skutečně staly, byly vysílány v televizní sérii *X-Factor* 19. 8. 1998 pod názvy *Krvavá ruka*, *Němé volání o pomoc*, *Letní tábor* a *Lékárník*.

Krvavá ruka

Greg Hartman byl známý jako velmi tvrdý a brutální policista mezi svými kolegy. Snažil se ze zatčených lidí podezřelých z nějakého činu za každou cenu vymátlát přiznání, ať už byli vinní nebo nevinní. Ve městě byl policií zatčen známý muž jménem Sims a předveden k výslechu, přestože tvrdil, že nemá s nedávno provedeným loupežným přepadením nic společného, že je nevinný. Ve vyšetřovací místnosti na policii dostane policista Sims od Hartmana příkaz, aby podezřelému přiložil pouta a z místnosti odešel. Hartman začíná svůj „výslech“ tím, že podezřelého neustále mlátí pěstí po hlavě. Sims tvrdí neustále, že s tím nemá nic společného, že je nevinný. Policista Sims čeká venku a nemůže už ten to „výslech“ dále poslouchat, vejde dovnitř a vidí podezřelého zcela zkrvaveného téměř v bezvědomí sedět na židli. Vyvede ho ven a Sims se přidrží zkrvavenou rukou stěny u dveří a zanechá na stěně krvavý otisk ruky. V cele, kam je Sims přiveden, je už zavřený jeden jankee z drogové scény, který od zkrvaveného Simse požaduje peníze na drogy. Sims se zdráhá a je mužem ranami pěstí zabit.

Policista Hartman nechá po výslechu vždy přivést úklidovou četku, aby odstranila stopy krve po „výslechu“. Policista Sims upozorňuje Hartmana, že na stěně je stále ten krvavý otisk ruky. Hartman nechá otisk znovu odstranit, ale krvavé stopy neustále prosakují navenek, i když Hartman nechá krvavou ruku na stěně přelepit fólií. Nic nepomáhá, tento krvavý

otisk ruky se nedá se stěny odstranit. Hartman je stále nervóznější a náhle zjistí, že je v této místnosti sám a místnost, že je zcela uzavřena. Tluče na dveře a volá o pomoc, venku ho však nikdo neslyší. Zjeví se mu zkrvavené astrální tělo Simse, které zkrvavenou rukou uchopí jeho krk. Ráno najdou Hartmana v místnosti mrtvého, zemřel na srdeční mrtvici. Na jeho krku byl neodstranitelný otisk krvavé ruky Simse, té ruky, jejíž krvavý otisk se nedal ze stěny vyšetřovací místnosti odstranit. Po smrti Hartmana se krvavý otisk ruky na stěně místnosti dal snadno odstranit a už se tam více neobjevil. Byla to pomsta nevinného na brutálním policistovi? Zdá se, že tomu tak bylo. Zatčený Sims byl natolik přesvědčen o své nevině, že jeho bioenergie způsobila tento krvavý otisk, který byl energeticky stálý a nedal se odstranit. Byl to v tomto případě varující signál duševní energie nevinného krvavému, brutálnímu policistovi.

Po smrti nevinného Simse, kterou měl na svědomí policista Hartman, mohlo astrální tělo Simse se zkrvavenou podobou materiálního těla se za pomoci živých lidí a jejich bioplazmatické energie materializovat natolik, že drželo brutálního policistu Hartmana uzavřeného ve vyšetřovací místnosti a stisklo mu jako původci této tragédie krk, na kterém zanechalo krvavé otisky ruky oběti. To už byla pomsta oběti na jejím vrahovi, či spíše na osobě, která svým brutálním chováním zavinila smrt nevinného. Tento případ by mohl být odstrašujícím příkladem pro celou řadu násilím vynucených „přiznání“ nevinných lidí, donucených brutálními policisty nebo jinými tzv. vyšetřovateli, kteří chtějí své „případy“ vyřešit za každou cenu, a co nejrychleji z podezřelého učinit pachatele. Toto je cesta pohodlí, nezodpovědnosti a zneužívání osobnosti člověka, kterého okolnosti učinily podezřelým a který se možná nevině dostal do vyšetřovacích metod mnohdy nevybíravých vyšetřovatelů. Smrt Simse, zde v tomto případě nevinného, byla způsobena jen proto, že Sims byl ve městě známý jako člověk, který někdy porušil zákony.

Němé volání o pomoc

Tento skutečný případ se přihodil ve školním prostředí. Dívka, která nechala svou přítelkyni opsat její písemku z matematiky sedí ve třídě se třemi chlapci, dalšími „poškoláky“. Školník, starší hluchoněmý muž, který vykonával též práce v kotelně školy ve sklepě, přinese do třídy psací potřeby a zase odejde. Žáci, aby překonali dlouhou chvíli, píší na tabuli matematické vzorce a kreslí geometrické útvary. Náhle při každém tahu křídly slyší žáci volání a nařikání, jako kdyby bylo vyvolané křídou. Zpozorní a slyší, že toto volání přichází zdáli, mimo třídu. Žáci chtějí vyzvědět, odkud hlas pochází. Dívka kreslí neustále křídou na tabuli a tři chlapci jdou venku po zvuku, aby zjistili, odkud zvuk pochází. Tak dojdou až dolů do kotelně, kde na zemi leží skoro v bezvědomí hluchoněmý školník, přitlačený těžkou železnou rourou k zemi. Příruba roury tlačí na jeho zraněný hrudník, takže se školník nemůže hýbat. Chlapci společně nadzvednou rouru a školníka zachrání.

Zde zůstává velkou otázkou, jak mohl hluchoněmý školník, zraněný a ležící na zemi v kotelně, o sobě dát vědět voláním o pomoc pomocí křídly? Po každém tahu křídly po tabuli se objevilo toto rezonující volání o pomoc spojené se sténáním. Tímto případem se

dostáváme k záznamům duševna do neživé hmoty. Je schopno duševno člověka provést něco pro jeho záchranu, když se člověk nachází v nebezpečí života? Zde je odpověď pozitivní. Hluchoněmý školník, jehož myšlení a duševno vůbec dobře fungovalo, se nacházel v nebezpečí života. Forma jeho myšlenek, přestože nemohly být vyjádřeny slyšitelně pomocí řeči, fungovala nadále velmi dobře. A myšlenky obzvláště za ohrožení života se vtisknou do podvědomí, kde vytvoří energetický paměťový záznam. Podvědomí může pak způsobit energeticky záznamy v mrtvé hmotě a může také psychofonicky přeměnit emocionální záznamy ve hmotě v energii slyšitelnou, jako řeč, sténání, volání o pomoc, zpěv atd. Paměťový záznam energie duševna školníka v materiálu tabule a křídly byl proveden energetickými signály podvědomí školníka či jeho duševna vůbec. Potom byly tyto paměťové záznamy psychofonicky přeměněny na volání a sténání.

Může duševno člověka způsobit psychofonicky slyšitelné projevy jako řeč, sténání, zpěv atd.? Odpověď je jednoznačně kladná. Psychofonické záznamy řeči, které v hyperprostoru (záhrobí) zaznamená hlasová energie zemřelých v podobě energie myšlenek, je možno zachytit na zvukový záznam a pomocí myšlenkové fotografie je pak možno identifikovat zemřelou osobu. Pevný materiál je v podstatě energií, může tedy přijímat energetické záznamy duševna v podobě myšlení, emocí, paměti atd. a reprodukovat je zase jako energie slyšitelné pro člověka, jako hlasy, řeč, zpěv, sténání atd. Je lhostejné, o jaký druh hmoty jde, nemyslíme-li na možnost různé vodivosti zvuku. Hmota, v našem případě křída a školní tabule, tyto ucíleně vysílané energetické záznamy, které vysílalo duševno zraněného školníka, které vědělo o této jediné možnosti záchranu v jinak už prázdné škole, vydala tyto záznamy nazpět ve formě energie zvuku. Chtěl bych zde pro potvrzení teorie o záznamech duševna v pevné hmotě uvést několik příkladů. Jedním z těchto příkladů je, jak jsem už uvedl, zachycení myšlenkové energie zemřelých na zvukovém nahrávacím zařízení psychofonicky. Je velmi mnoho případů, kdy se dotykem hmotného předmětu získá vědomí o jeho majiteli, materiálu a místu, včetně okolí, místa pobytu člověka, když je nezvěstný, i když se jedná o staré energetické záznamy v materiálu. A nezáleží na tom, jakého druhu materiál je, zda se jedná o dopisní papír, dřevěné předměty, hlinu v podobě nádob nebo o kamenné předměty. Zde se musíme stále vracet k tomu, že hmota je v podstatě energií, a že přijaté energetické záznamy může jinou formou energie vracet zase zpátky.

Ve Fresdenu v Anglii je starý dřevěný stůl se skrytým kamenným křížem, který sloužil ve středověku jako oltář v době, kdy katolicismus byl v Anglii zakázán. Tento stůl dokázal i ve 20. století reprodukovat celé katolické mše se zpěvy v latinské řeči z té doby. Tyto hlasové záznamy mohly být zachyceny na zvukový záznam.

Malé kamenné hlavy, s nimiž si děti hrály a emocionálně jim vyprávěly pochmurné povídky, přijaly emocionální záznamy dětí a mohly je nazpět reprodukovat jako vyvolávání jevů psychokinetického hřmocení a vyvolávání zjevení obludných stvoření (za pomoci bioplazmatického pole žijících).

Lékárník

Evered Spencer je starý lékárník, vede lékárnu a zaučuje v tom svého vnuka, který vystudoval farmacii. Je pro svého vnuka vždy velkým vzorem. Vnuk chce do lékárny zavést moderní techniku, přinese computer a chce s lékaři a s lékárníky vyměňovat názory týkající se vydávání léků pacientům. Evered Spencer píše raději vše na psacím stroji. Do lékárny přijde starší žena a Spencer jí dá bez receptu její lék. Vnuk namítne, že lék je zcela neúčinný. Dědeček mu říká, že tato žena bere tento lék už 20 let a říká, že jedině tento jí pomáhá.

Do lékárny přijde paní Samuelsová a předá lékárníkovi recept od lékaře. Ten přehlédne recept a vidí, že na receptu je uveden lék v koncentraci 10 mg. Žena odejde a Spencer říká svému vnukovi, aby recept vyřídil sám, že musí krátce odejít a že recept připevnil na tabuli. Paní Samuelsová přichází do lékárny a chce lék odnést. Vnuk hledá recept, ale ten z tabule zmizel, přestože ho tam dědeček před chvílí připevnil. Ptá se lékaře, který recept vydal, jaká byla hodnota tohoto medikamentu. Lékař říká že 1 mg. Vnuk namítá, že dědeček mu řekl, že na receptu je koncentrace léku 10 mg. Lékař mu odpoví, že 10 mg koncentrace tohoto léku by byla pro ženu smrtící dávkou. Paní Samuelsová říká, že nemůže tak dlouho čekat, že přijde později a odchází. Když se Spencer vrátí do lékárny a vnuk mu říká, že nemohl recept pro paní Samuelsovou nikde najít. Dědeček ukazuje na tabuli, kde se recept zase náhle objevil. Oba se dívají na recept a vidí tam lékařem napsanou smrtící hodnotu léku 10 mg. Spencer zavolá lékaře, který recept vydal a z jeho nařízení opraví hodnotu léku na 1 mg, na bezpečnou hodnotu.

Zůstává otázka: Kdo odstranil smrtící recept z tabule po dobu, kdy paní Samuelsová byla přítomna v lékárně a chtěla si podle vydaného receptu lék odnést? Zde nám zbývají jenom dohady. Je dost pravděpodobné, že odstranění receptu z tabule provedlo psychokinezi podvědomí starého lékárníka, který recept vzal, v rychlosti přečetl a připevnil pro vyřízení na tabuli a odešel. Jeho podvědomí, které však okamžitě všechno registrovalo, vědělo o velkém nebezpečí pro ženu a provedlo psychokinezi zmizení receptu z tabule po tu dobu, co Spencer nebyl v lékárně. Snad i jeho podvědomí způsobilo jeho vzdálení z lékárny po kritickou dobu, než vnuk s lékařem zjistili smrtící omyl. Je-li tomu tak, musíme se opět sklonit před schopností našeho podvědomí jak už nesčetněkrát. Nedá se totiž předpokládat, že by se oba lékárníci, dědeček s vnukem, při rychlém vydávání léků pozastavovali nad koncentrací léku předepsaného lékařem na receptu. Snad zde byla i pomoc z univerza a ze záhrobí a pomáhala zde energie záznamů zemřelých lékařů, jejíž pomocí jsou řízení léčitelé v transu po celém světě. V každém případě zapůsobil zde komunikační impuls, ať už přicházel odkudkoliv na podvědomí živého člověka, které pak psychokinezi, bez vědomí člověka obstaralo zmizení osudného receptu z tabule po kritickou dobu.

Letní tábor

V letním táboře v lese zlobí Derek a Bardy jejich spolužáka Antonyho Shawa. Ten chce, aby ho nechali na pokoji. Vedoucí vezme ty dva k sobě do stanu a domlouvá jim. Antony je mimosmyslově nadán a má

rovněž schopnost se ve spánku odloučit se svým astrálním tělem od svého materiálního těla a podniknout astrální cesty, které prožívá jako sny.

Brzy ráno druhý den se jeho astrální tělo oddělilo od svého materiálního těla a za pomoci bioplazmatické energie spolužáků se plně materializované vydalo na cestu. Doprovázelo oba spolužáky, Dereka a Hardyho, kteří se časně ráno, když tábor ještě spal, vydali do lesa na prozkoumání terénu. Antonyho astrální tělo, které je provází, mají za skutečné. Náhle se v lese před dětmi objevil velký šedý vlk se zkrvavenou tlamou a ohrožuje Dereka a Hardyho. Oba se chtějí dát na útěk; ale Antony je zdržuje, aby vlka nedráždili útekem, že mu neuniknou. Postaví se před ně, jakoby je chtěl chránit, že on sám vlka odvrátí od útoku. Vlk zpozorní při vnímání této výsedimentované energie astrálního těla Antonyho a zastaví se. Antony se bez bázně blíží k vlkovi. Vytáhne ze svého sáčku keks a nabízí ho vlkovi. Zvířata jsou velmi citlivá na vnímání energie astrálních těl a duchů. Vlk je zřejmě zjevením astrálního těla Antonyho zkrocen a vezme keks z ruky Antonyho. Antony mu dává jeden keks za druhým, až vyprázdni sáček. Mezitím se oba spolužáci tiše odplížili z dohledu, nechali Antonyho napospas vlkovi a běželi do tábora. V táboře je zatím vedoucí hledal a dělal jim výčitky. Chlapci říkají, že je v lese napadl veliký vlk, Antony že jim zachránil život, že se pro ně obětoval a že ho vlk v lese asi roztrhal. Říkají že vlka od nich odvrátil tím, že mu dával keksy ze svého sáčku. Vedoucí je vede do stanu, kde se Antony právě probouzí ze spánku. Chlapci se ho ptají, jakto že je předběhl, že je tak rychle zase v táboře, že mysleli, že ho vlk roztrhal a ptají se, kde vzal ty keksy, kterými vlka od nich odvrátil. Antony je už zcela při svém vědomí, posadí se na lůžko a sáhne po svém sáčku s keksy. V sáčku jsou všechny keksy.

Je třeba předpokládat že materializované astrální tělo Antonyho, ve chvíli nebezpečí života pro oba spolužáky mělo také schopnost, jako živé osoby materializovat podle přání duševna astrálního těla za pomoci bioplazmatické hmoty živých spolužáků tyto keksy se sáčkem, aby nebezpečí od obou odvrátilo. Chlapec, se svoji schopností se ve spánku odloučit od svého materiálního těla, zachránil nevědomky životy oběma spolužákům. Měl k nim dobrý poměr, přestože ho neustále zlobili. A snad to byl tento pozitivní poměr k oběma, který zůstal v jeho podvědomí a dal astrálnímu tělu chlapce signál k opuštění materiálního těla ve spánku, aby zabránil nebezpečí, které chlapcům hrozilo. Antony říká vedoucímu, že se mu zdálo, že viděl, jak oba chlapci časně ráno vstali a odešli z tábora do lesa. Šel tedy za nimi a objevil se u nich, až když byli ohrožováni velkým vlkem. Tento případ astrální cesty ukazuje, že astrální tělo člověka se může oddělit od materiálního těla jak bezděčně, nebo vědomě, tak i podvědomě za určité kritické situace při ohrožení života přátel nebo rodinných příslušníků. Tak například se objevila astrální těla všech členů rodiny umírajícího námořního důstojníka v jeho kajutě na lodi, plně materializovaná, se schopností hovořit s přítomným přítelem rodiny. Stejně tak podniklo ve shora uvedeném případě astrální tělo chlapce Antonyho cestu jenom proto, aby zachránilo spolužáky nacházející se v nebezpečí života.

Nepochopitelné věci

Z televizní série X-Factor uváděné 9. 9. 1998 uvádím zde tři skutečné události pod názvy Magický přehoz, Dětské malovánky a Jasnoviděcký kůň.

Magický přehoz

Lennie, muž ve třicátých letech, běhá v parku v novém tréninkovém oblečení. Má zřejmě jako ostatně i mnozí lidé schopnost používat svou bioenergii, jenom její použití dosud nevyzkoušel. Setká se v parku obvykle s Glorií, ženou středních let, bez domova, která táhne za sebou svůj vozík, kde má různé věci, hlavně odložené textilie. Lennie má dobrý poměr k této ženě, a když ji potká, dá ji vždy něco peněz, jako i tohoto dne. Lennie běží parkem dále a je přepaden dvěma mladšími muži. Chtějí po něm jeho nové sportovní oblečení, a když jim Lennie nabídne peníze, aby si oblečení sami koupili, oloupí ho muži o peníze a vysvěknou ho z jeho oblečení. Zavrou ho polonahého do odstavené klece pro zvířata. Lennie se nemůže dostat z klece a volá o pomoc. Přichází Gloria, otevře mu uzavřenou klec a daruje mu k oblečení kostým Batmana s přehozem a nápisem Batman, který má ve svém fundusu na vozíku. Říká mu, že se proti zlým lidem musí bránit, nechovat se pasivně, že má dost síly k tomu. Lennie jí velmi děkuje za pomoc a za radu a pokračuje ve svém běhu parkem. Kus dále v parku čekají opět tito dva banditi, kteří ho opět přepadnou a chtějí na něm ten kostým s přehozem. Vysmívají se mu a říkají, že tentokrát mu na těle nenechají vůbec nic. Uchopí ho z obou stran za přehoz kostýmu Batmana a snaží se mu kostým vysvléct.

S Lenniem se však zřejmě stala změna. Jeho odhodlání nenechat se podruhé těmito mladými bandity oloupit, mu dodalo obrovskou sílu. Uchopí jednou rukou jednoho z nich a druhou rukou druhého a mrští s nimi obrovskou silou stranou. Banditi zůstanou na zemi skoro bez dechu ležet a jsou překvapeni, kde se v mužovi bere tato obrovská síla. Prosi ho, aby je ušetřil, a dají mu nazpátek všechny jeho věci, které mu ukradli, i peníze. Lennie získal náraz veliké sebevědomí a sílu. Bylo to od magického přehozu Batmana? Potká zase Glorii a děkuje jí za kostým Batmana, který mu velmi pomohl. Dá jí zase nějaké peníze a prosí ji, aby mu kostým Batmana ještě ponechala.

Pochopitelně že změnu v chování Lenniego nezpůsobil přehoz Batmana přímo. Tento kostým Batmana však obsahoval emocionální energetické záznamy lidí, kteří ho nosili a představy nepřemožitelnosti této osoby Batmana energetickou cestou svými emocionálními záznamy nasýtí kostým Batmana, to záznamy zapůsobily na podvědomí Lenniego a uvolnily schopnost podvědomí používat vlastní bioenergii, tuto obrovskou sílu, kterou Číňané nazývají chi-energie a která se dá psychicky fokusovat a svazkovat. Tato základní elementární životní energie, kterou my jsme se v našem západním světě dosud nenaucili užívat, se zde objevuje jen zřídka a nekontrolovatelně. Snad se zde manifestuje také autosugesce a psychokineze. Vědci po dlouhém zkoumání prohlašují, že živé organizmy mohou vyvinout životní sílu, která je daleko nad jejich fyzické možnosti. Němečtí vědci prohlašují, že se jedná o převod energie, která je o desátou mocninu vyšší než výkon nám známých nositelů energie. Možná, že mnozí lidé mohou tuto sílu v nebezpečí nebo v okamžiku smrti využít.

Dětské malovánky

Carl Potter, otec rodiny, uzavře na sebe životní pojistku v poměrně výši, chce, aby rodina byla zabezpečena, poněvadž má problémy s krevním oběhem. Jeho žena očekává dítě a pan Potter chce rodinu do budoucna zabezpečit. O čtyři roky později. Jeho malý syn Billy velmi rád kreslí malovánky, Carl Potter má stresové zaměstnání a při rychlém odchodu z domu dostane na schodech záchvat srdeční mrtvice a zemře. Žena Marie je v zoufalé situaci, hledá neustále listinu o uzavření životní pojistky pro případ úmrtí jejího muže, ale nemůže nikde doma listinu najít. Nemůže platit nájem za dům, přestěhuje se tedy se synem ke své sestře. Malý Billy neustále kreslí malovánky. Na posledních se stále objevují podivné znaky písma vedle nějakého domu. Sestra upozorní Marii, že na malovánkách je stále těsnopisem napsáno: 1. městská banka, sejf č. 1104. Marie však nemůže najít klíč k sejfu, který nutně potřebuje. Jde tedy k uvedené bance a říká jim o této situaci. Bankovní úředník ji sdělí, že pan Potter má skutečně u nich v bance sejf č. 1104, že však žena potřebuje klíč k sejfu. Žena tedy riskuje otevření sejfu zámečnickem, za které musí bance zaplatit 200 dolarů. Sejf je otevřen a úředník předá ženě lehkou plechovou krabici ze sejfu. Žena ji s obavami otevře. V krabici skutečně najde listinu o uzavření životní pojistky a větší svazky bankovek.

Pro rodinu v nouzi to byla pomoc ze záhrobi. Zemřelý otec nechal na malovánkách syna do těsnopisu zaklíčovanou zprávu o místě této listiny a peněz pro zajištění rodiny do budoucna. Tak jako mohou osoby v transu vnímat záznamy duševních energií zemřelých ze záhrobi a mohou tyto záznamy i pomocí písma, které neovládají vlastnoručně napsat, tak mohl i malý Billy přijmout sdělení duševního záznamu jeho zemřelého otce týkající se banky a čísla sejfu. Jeho otec ovládal těsnopis a poněvadž nechtěl, aby záznam o sejfu a bance mohl každý na malovánkách číst, zaklíčoval ho do těsnopisu a vedl ruku syna při psaní. Syn byl zřejmě podobně jako osoba v transu ovlivňovatelný. Je mnoho případů diktátů ze záhrobi, kdy osoby v transu psaly záznamy a diktáty knih v řeči a v obsahu, kterým samy nerozuměly a jejichž obsah vůbec neznaly. Astrální tělo otce s jeho duševním, se starostmi o rodinu a její finanční zabezpečení působilo těmito emocionálními energetickými záznamy na podvědomí jeho malého syna, uvedlo ho do transu podobného stavu při vědomí a vedlo jeho ruku při záznamech na jeho malovánkách. Podobně jako při psaní knih ze záhrobi je ruka písačského media v transu vedena energetickými paměťovými záznamy zemřelých vědců. Existenční starosti rodiny působily na astrální tělo otce energetickou vazbou, podobně jako působí záznamy emocionální energie míst na duševno zemřelého. Malý chlapec nakreslil a napsal něco, čemu sám nerozuměl. Naštěstí znala sestra jeho matky těsnopis, a tím mohla záznamy rozluštit.

Jasnovidný kůň

Malý, asi tříletý chlapec Tenner je matkou při jeho hraní ponechán o samotě. Chlapec se vzdálí od domova a při jeho objevování světa se pustí na cestu. Matka ho hledá a nemůže chlapce u domu ani v okolí najít. Chlapec zmizel a je už celý den nezvěstný. Matka ohlásí zmizení chlapce na policii a policie chlapce hledá a pošle zprávu o zmizení chlapce na televizi. Mezitím je

už chlapec 48 hodin nezvěstný. Hlasatel televize, který bydlí nedaleko bydliště této rodiny, si vzpomene na známého, který měl malý putovní cirkus, kde vystupoval jasnovidecký kůň, kterého nazývali Count mystery. Tento kůň měl telepatické a jasnovidecké schopnosti. Rozuměl řeči člověka, poněvadž řeč jsou hlasem vyjádřené myšlenky člověka a tyto mohl kůň telepaticky vnímat. Kůň vykonával pro policii neocenitelné služby tím, že nacházel zmizelé lidi (jasnovidecky určil jejich místo, kde se nacházeli) a vysvětlil různé zločiny. Hlasatel televize vyhledá tohoto známého, který žije v ústraní na venkově. Cirkus už rozpustil a ponechal si jen koně Count mystery, který už dosáhl značného stáří. Má pro koně u jeho výběhu dřevěnou ohradu, na níž jsou v řadě písmena nakreslená podle abecedy na úhelníkovém plechu, který se pro každé písmeno dá sklopit tlakem brady koně. Kůň se takto může s lidmi domlouvat. Jeho majitel jenom sklopená písmena, která pomocník zase staví, zapisuje na tabulku. Hlasatel se ptá koně, zda ví proč za ním přišel. Kůň na souhlas kývá hlavou. Další otázkou hlasatele je, zda chlapec Tenner ještě žije. Kůň odpoví sklopením písmen: Žije. Na otázku, kde chlapec je, odpovídá kůň: V prázdné studni. Na otázku, kde se studna nachází, je odpověď: Na severozápad, Old camp. Hlasatel se svým známým neprodleně vyhledají tento opuštěný starý kemp Old camp a na nádvoří kempu hlasitě volají malého chlapce Tennera. Chlapec je slyší a odpovídá jim z prázdné asi 4 m hluboké studně, která se na nádvoří kempu nachází. Chlapec je za pomoci lana vytažen nahoru ze dna studny, kde ležel schoulený, a je zachráněn.

Pro vysvětlení tohoto případu je třeba uvést, že zvířata mají také duševní svět a mohou být také mimosmyslově nadaná. Sensibilita zvířat k různým podnětům je často vyšší než u člověka, hlavně co se týče mimosmyslového vnímání. Zvířata velmi dobře vnímají podněty, které člověk není schopen vnímat. Například vnímají výšedimensionální energii fantomů a duchů. Při mimosmyslovém vnímání reagují často přesněji než přístroje. Mimosmyslové vnímání zvířat se neomezuje jen na telepatické kontakty, ale jak se zdá, zaujímají celé spektrum PSI-fenoménů. Bostonský teriér Missie byl také jasnovidecky a prekognitivně nadán. Dovedl počtem štěkotů v číslech přesně uhádnout i tajná telefonní čísla, počet drobných mincí v peněžence neznámých lidí, kteří sami tento počet neznali, data narození lidí, délku jejich života a dokonce přesné datum jejich úmrtí. Schopnosti tohoto psa byly přímo ohromující. Mimosmyslové vnímání se projevuje také u ptáků, ryb a hmyzu. Například u mravenců v telepatickém organizování společenství hmyzu. Tyto názory jsou podloženy mnoha důkazy. Jasnovidecký zásah zvířete, hlavně psa, jak je skutečnými případy doloženo, zachránil často svému pánovi život. Jde zde také o pomoc v nouzi zcela neznámému člověku. Toto je zajímavý fakt, že zvířata pomocí svého mimosmyslového vnímání a své bioenergie pomáhají i neznámému člověku v nouzi a v nebezpečí života.

Vedení České psychoenergetické společnosti upozorňuje čtenáře na možnost zakoupení publikace Psychokinetické jevy, ve které autor Ing. Jaromír Kapinus vysvětluje řadu těchto neuvěřitelných příběhů. Nejlépe vyřizovat tento požadavek pomocí e-mailové adresy cepes@cepes.cz.

VÝZKUM PSYCHOTRONIKY V JAPONSKU

O objasnění existence záhadných jevů a řešení jejich principů usiluje od svého založení v roce 1995 instituce Mezinárodní společnost života-informační vědy. Prostřednictvím svého časopisu Journal of International of Sociologic Live Info Scientific (ISLIS) informoval ve 28 sympóziích a publikoval výsledky výzkumu pravidelně na více než 5000 stránkách. Existence mnoha záhadných jevů byla vědecky prokázána, avšak jejich průvodní principy nebyly řešeny. Proto se dále vedou diskuze o těchto otázkách. Týká se to zejména témat duchovního léčení, minulých životů, Qi gong, ajurvěda, zážitky v blízkosti smrti, regresní terapie a dalších nadpřirozených jevů, které nelze vysvětlit prostředky moderní vědy. V Japonsku k tomu ještě přistupují specifická témata týkající se účinků zemětřesení a havárie jaderné elektrárny ve Fukušimě.

Cílem výzkumů je zkoumání reality a vědomí z hlediska vědeckého pohledu a navržení koncepce budoucího výzkumu. Znamená to rozšířit vědecké disciplíny o biologické systémy a kvantovou fyziku. Použití holografického modelu vědomí lidských bytostí, které zahrnují informace o prostoru a čase celého vesmíru, i když jen zředěných, vyžadují revizi různých typů vědomí a biologických modelů v komplexních systémech. Věda o vědomí je velmi důležitá pro psychosomatickou medicínu, pro kvalitu života a zdravotní stav lidí. Očekává se, že vědecký výzkum bude uskutečňován na základě filozofie rozšířené o jednotnou teorii.

Experimenty v oblasti humánní vědy jsou velmi často méně replikovatelné s ohledem na množství složitých faktorů, které ovlivňují měřené proměnné zejména ve výzkumu parapsychologie. Lze jen obtížně získat údaje na podporu své hypotézy v oblasti duchovna. Mnozí skeptici pak zamítají provedení experimentů z hlediska nedostatků, selekce, nebo dokonce z podvodu experimentátora. Takové debaty se vedou již sto let. Vývoj techniky v minulých letech a metaanalýza dat mohou tento problém částečně vyřešit. Z tohoto důvodu se dá očekávat nové metody řízení experimentů.

Nedávné experimenty v sociální psychologii a výzkumu mozku odhalily velké rozdíly v mentalitě myšlení mezi východní a západní vědou. Geografii filozofie pohledu vyjádřil R. E. Nisbet: Západní pohled je jako záběr teleobjektivu, zatímco východní je záběrem širokoúhlým objektivem. Oba tyto rozdílné pohledy vychází ze starých kultur Řecka a starověké Číny. Západní pohled lze jednoduše charakterizovat jako dělicí, analytický a idealistický, který generoval myšlenky individualizmu a antropocentrizmu, které mají za následek nutnost řešení různých dalších konfliktů, včetně environmentálních problémů do dnešní doby. Východní pohled lze charakterizovat jako sjednocující, syntetický a realistický, který může řešit tyto problémy. Z výše uvedeného vyplývá, že k dalšímu výzkumu v této oblasti musí být vytvořena nová metodologie vědy. Současný vědecký názor předpokládá, že věda má být objektivní, analytická a hodnotově neutrální. Pokud bychom chtěli do tohoto systému zadat jakoukoliv subjektivitu, bude to označeno jako pavěda.

Do nového metodologického přístupu je nutné vložit subjektivitu a syntézu.

Pro výzkum různých tajemných jevů lze použít úvahy o vědomí kosmologie. Je pravda, že existují různé tajemné jevy způsobené lidským potenciálem, který je ale zvláštní a specifický jen pro některé konkrétní osoby. Jejich vysvětlení je založeno na principu, nebo mechanismu jevů, ale nemohou vždy všechno vysvětlit. Mohla by je vysvětlit navrhovaná hypotéza, která je založena na multidimenzionálním světě, který obsahuje časoprostor a vědomí, „kosmologie vědomí“. Ta může vysvětlit různé tajemné jevy. Konkrétně jsou zde shrnuty hypotézy, které lze použít k vysvětlení porušování zákona času a jevy, ve kterých jsou obsaženy informace o budoucnosti. Informace mají univerzální existenci v oblasti časoprostoru s principem neurčitosti kvantové teorie pro extrémně nepatrné částice nebo vlny. Informací jsou také myšlenky v celém prostoru od dávných dob k budoucnosti. Myšlenka přání lidských bytostí způsobí tajemný fenomén rezonance mezi myšlenkou přání a objektem kontinuity prostoru vědomí. Kolektivní nevědomí podle Jungova názoru může být spolehlivě popsáno jako informace, která je zachována v prostoru vědomí a kolektivní nevědomí je fenomén v multidimenzionálním světě, který se skládá z časoprostoru a vědomí.

Většina moderně smýšlejících lidí má následující pohled na svět: Hmota se skládá z elementárních částic, pohyb těchto částic vytváří všechny druhy jevů. Existují 4 typy interakcí, některé elementární částice se skládají až ze 6 kvarků. Lidské tělo je také hmota se složitými funkcemi zejména mozku. Mysl je generována, nebo je materiální součástí mozku? Mysl nemůže ukončit činnost nezávisle na lidském těle nebo mozku. Paranormální jevy jako jasnozřivost, uzdravení na dálku nebo existence duše ve vztahu blízké smrti jsou všechny vědecky nemožné. I když někteří vědci tvrdí, že našli důkazy o těchto jevech, jejich výsledky byly založené na chybách. Částice kvantové mechaniky se chová prostorově jako rozprostřená vlna, která se šíří vesmírem s procesem času. Problém vědomí nemůže být ignorován v jakýchkoliv úvahách o mozku. Dále budou důležité úvahy o fyziologii vztahující se k bezvědomí. Chemické informace ve strukturálních orgánech DNK se stávají zdrojem životních jevů. Pokud se předpokládá, že podobný jev může nastat s informacemi strukturálních objektů, které se skládají s ultrakrátkých časových informací, můžeme odvodit, že duše, nebo duch je univerzální. Tato duše nebo duch je s vědomím lidské bytosti a je možné způsobit duchovní jevy, například channeling. Zcela nový je návrh schéma existence hmotné částice ve vícerozměrném vesmírném modelu – model parazitického fermionu. Mohl by být použit k řešení paranormálních jevů založených na obraze vícerozměrného vesmíru, když hledáme původ vědomí mimo mozkovou činnost. Na základě fyzického hlediska je možno řešit velmi obtížné a ne triviální problémy. Parazitický fermion je částice hmoty, která se nachází v extra rozměrném prostoru, tedy mimo čtyřrozměrný prostoročas, v němž žijeme.

V dalším směru výzkumu je cílem zjištění vzta-
hu mechanismu vědomí a životní energie z hlediska
kvantové teorie a holografické kosmologie. V tomto
rámci je vědomí lidského organismu považováno za
foton a jeho vlnové funkce a mechanismus životní
energie je navržen jako zmrazení a zhmotnění
světla v makroskopickém kvantovém kondenzá-
tu. Světlo ve vědomém poli je zmrazeno v temnou
energii a temnou hmotu a atomová samoorganizace
v materializovaném živém těle způsobuje vznik nega-
tivní entropie. Předpokládá se, že vědomí a životní
energie by měly zahrnovat charakteristiky kvantové
koherence Bose-Einsteinovy kondenzace, Fermi-
ho kondenzace, kvantových a tunelových fotonů.
Všechny informace čtyřrozměrného časoprostoru
vesmíru jsou zaznamenány na hranici trojrozměr-
ného holografického principu a teorie superstrun.
Pro všechny kódované informace, nebo dalších sedm
dimenzí, by mohla být navržena odpovídající život-
ní energie a informace v transformačním modelu
„vědomí – životní energie – věc“. Cílem by mělo být
psychosomatické zdravotnictví sestavením modelu
lidského vědomí jako informace a energie z hlediska
kvantové energie a holografické kosmologie. Před-
pokládá se, že všudypřítomné informace a energie
časoprostoru vesmíru by souvisely s nelokálními
informacemi založenými na holografickém princi-
pu, přičemž jeho lokalizovaný stav by byl rozpoznán
jako individuální vědomí. Mohlo by dojít ke zmrazení
fotonů a jejich přeměny energie v mozkových buň-
kách ve slabá napětí k chemickým transformacím
a k ovládnutí hormonů. Výsledkem by měl být dotyk
informace vědomí, který bude převeden na celé
tělo. Jako mechanismus nelokální medicíny byly
navrženy dva modely imaginárního času a vlnová
funkce vědomí. Vědomím jednotlivce je především
hologram, včetně informací o celém vesmíru. Toto
vědomé pole a některé fyzikální jevy jsou genero-
vány současně a v současné práci se nazývají syn-
chronicita. Fenomén synchronicity vychází ze dvou

množství informací na hranici 3 - dimenzionální
rezonance.

Rozvíjí se vědecké metody k popisu spirituali-
ty a perspektivně modelovat integrální pozitivitu
vzniklé na základě filozofických diskuzí. Jedná
se o modelování neosobní vědy jako meta metodu
k překonání konfliktů mezi behaviorálními a nar-
ativními přístupy. Vyzdvihují se při tom účely, cíle
silné stránky a omezují se psychologické metody.
Byly popsány integrální pozitivitu modelu tři fak-
torové spirituality z pohledu neosobního, integrova-
ného subjektivního a objektivního. Výše uvedeným
postupem je možné meta metodou ukázat neosob-
ní pohled, který umožňuje vhodný výběr metod
v závislosti na zpracovávané studii. Ukazuje se
také možnost popsat spiritualitu a transcendenci
v rámci empirické vědy pomocí neosobní vědy. I přes
rostoucí zájem o zkoumání spirituality, existuje jen
malé množství přístrojů, které mohou být pro ten
účel využity. Pokud požadujeme vytvoření platných
a spolehlivých nástrojů spirituality, potřebujeme
koncepční model zralé duchovnosti jedince. V prů-
zkumu byly faktorovou analýzou identifikovány tři
faktory: Vůle, radost a spirituální citlivost. Nástroj
měření spirituality byl vyvinut na základě analýzy
průzkumných faktorů (duchovní chování, postoj
a citlivost).

Bylo čerpáno z článků výše uvedeného časopisu:

Všeobecný přehled o výzkumu – *Mikio Yamamoto*
Metodologie výzkumu – *Tsuneo Watanabe, Kiminori*
Itoh, Masato Ishikawa,

Duchovní jevy, kosmologie, informační systém – *Yu-*
taka Maeda

Čas a prostor – *Yasuo Yoshihuku, Takashi Taneichi*

Holografie – *Takeo Oku, Manami Ozaki*

Ing. Jan Dolejš



Přehled akcí ČEPES v prvním pololetí 2019

VALNÁ HROMADA ČEPES

Svolává vedení ČEPES na sobotu 2. 3. 2019 od 9.00 hod. v budově ČSVTS, sál č. 319, Novotného lávka 5, Praha 1.

Přednášky a semináře

Seminář

Seminář pro praktikující senzibily je zaměřený na harmonizování energetického systému člověka příkládáním rukou podle metodiky této profesní kvalifikace. Jednou ze součástí semináře je projednání otázky duchovního vývoje poskytovatele této služby. Další součástí semináře je seznámení s možnostmi aktivace schopností pro tuto činnost jak přímé, tak praktickými cvičeními na procítování energií člověka.

Seminář se uskuteční v sobotu v měsíci dubnu 2019 v době od 9.30 do 15.00 hod. v Domě ČSVTS na Novotného lávce 5, Praha 1. Poplatek činí 500,- Kč a je v něm zahrnuta částka na občerstvení i na učební literaturu. Upřesnění termínu konání sledujte na webových stránkách. Doporučujeme včasné přihlášení na e-mail cepes@cepes.cz nebo tel. 723 491 987.

Pokud zájemci budou mít zájem o individuální konzultaci, bude provedena po dohodě.

Přednáška

Chceme ji uskutečnit podle revidovaného standardu „Detekce anomálií zemské kůry“ schváleného v červnu 2018. V kurzu budou probírány základní otázky z geologie a hydrogeologie pro proutkaře. Praktická část bude zaměřena na ovládání proutkařských prostředků pro zjišťování zdroje vody, inženýrských sítí, dutin a tektonických linií.

Kurz se uskuteční v sobotu v měsíci červnu 2019 v době od 9.30 do 16.00 hodin. Cena kurzu bude činit 1.200,- Kč. V ceně je zahrnuto občerstvení i náklady na literaturu.

Jakmile bude stanoveno přesné datum, zašleme jej přihlášeným zájemcům a zveřejníme ho na našich webových stránkách www.cepes.cz.

Poskytování bioenergetických služeb

ČEPES zájemcům poskytuje:

- **služby k posílení imunitního systému a regeneračních schopností organismu**
- **odstraňování všech druhů únavy (včetně stavu „vyhoření“)**
- **zmirňování bolestí, svalového a kloubového napětí**
- **zlepšení hybnosti**
- **harmonizování fyzických i psychických (mimo duševních nemocí) sil klienta**

Služby se poskytují převážně ve čtvrtek od 9.00 do 18.00 hod. Objednání je třeba uskutečnit telefonicky na číslech 210 082 252, 723 491 987, nebo e-mailem cepes@cepes.cz.

**Česká psychoenergetická společnost,
pobočný spolek Společenstva drobného podnikání, z. s.**

ČEPES

Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1

tel.: 221 082 252, fax.: 221 082 289

e-mail: cepes@cepes.cz

bankovní spojení: 115-2085550237/0100

Je společenskou neziskovou organizací s právní subjektivitou zabývající se především těmito činnostmi:

Bioenergetické služby

- poskytování bioenergetické péče a harmonizování organismu
- vzdělávání k iniciování schopností a dovedností k profesi Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu
- legislativní zabezpečení profesí našich členů s cílem zařadit jejich profese do Národní soustavy povolání
- k dosažení tohoto cíle pokračovat ve spolupráci s HK ČR a organizacemi obdobného zaměření jako ČEPES

Telestezie

- poskytovat bioenergetické služby k vyhledávání vodních zdrojů a vhodných lokalit pro výstavbu
- organizování proutkařských kurzů

Zájmová a badatelská činnost

- vytvořit pracovní skupiny pro řešení praktických problémů, se kterými se telesteti, bioenergetici a zástupci dalších odborných směrů setkávají v praxi

Osvětová a publicistická činnost

- vydávání zpravodaje PSYCHOENERGETIKA
- zabezpečování přednášek a seminářů
- spolupráce s časopisy

Ve své činnosti ČEPES navazuje na předchozí práce Psychoenergetické laboratoře při VŠCHT Praha z let 1980 - 1990 a využívá zkušeností tohoto výzkumného pracoviště k dalšímu rozvíjení psychoenergetiky.

Rádi uvítáme v našich řadách další spolupracovníky – staňte se našimi členy. Informace o ČEPES a programu můžete získat též na stránkách:

www.cepes.cz